

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)

της 4ης Μαρτίου 2020*

«Αίτηση αναιρέσεως – Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 – Λεκτικά και εικονιστικά σήματα “BURLINGTON” – Ανακοπή του δικαιούχου των προγενέστερων λεκτικών και εικονιστικών σημάτων “BURLINGTON” και “BURLINGTON ARCADE” – Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β’ – Κίνδυνος συγχύσεως – Διακανονισμός της Νίκαιας – Κλάση 35 – Έννοια των “υπηρεσιών λιανικής πωλήσεως” – Άρθρο 8, παράγραφος 4 – Απατηλή χρήση διακριτικού σημείου – Άρθρο 8, παράγραφος 5 – Φήμη – Κριτήρια εκτιμήσεως – Ομοιότητα μεταξύ των προϊόντων και των υπηρεσιών – Απόρριψη της ανακοπής»

Στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις C-155/18 P έως C-158/18 P,

με αντικείμενο τέσσερις αιτήσεις αναιρέσεως δυνάμει του άρθρου 56 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που ασκήθηκαν στις 22 Φεβρουαρίου 2018,

Tulliallan Burlington Ltd, με έδρα το Σεντ Ελιέ (Τζέρζι), εκπροσωπούμενη από τον A. Norris, barrister,

αναιρεσείουσα στις υποθέσεις C-155/18 P έως C-158/18 P,

όπου οι λοιποί διάδικοι είναι:

το **Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)**, εκπροσωπούμενο από τους M. Fischer και Δ. Μπότη,

καθού πρωτοδίκως,

η **Burlington Fashion GmbH**, με έδρα το Schmallenberg (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από την A. Parr, Rechtsanwältin,

παρεμβαίνουσα πρωτοδίκως,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τέταρτο τμήμα),

συγκείμενο από τους M. Βηλαρά, πρόεδρο τμήματος, S. Rodin, D. Šváby, K. Jürimäe (εισηγήτρια) και N. Piçarra, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: G. Hogan

γραμματέας: M. Longar, διοικητικός υπάλληλος,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ’ ακροατηρίου συζητήσεως της 10ης Απριλίου 2019,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 26ης Ιουνίου 2019,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Με τις αιτήσεις της αναίρεσεως, η Tulliallan Burlington Ltd ζητεί την αναίρεση των αποφάσεων του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 6ης Δεκεμβρίου 2017, Tulliallan Burlington κατά EUIPO – Burlington Fashion (Burlington) (T-120/16, EU:T:2017:873), της 6ης Δεκεμβρίου 2017, Tulliallan Burlington κατά EUIPO – Burlington Fashion (BURLINGTON THE ORIGINAL) (T-121/16, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2017:872), της 6ης Δεκεμβρίου 2017, Tulliallan Burlington κατά EUIPO – Burlington Fashion (Burlington) (T-122/16, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2017:871), και της 6ης Δεκεμβρίου 2017, Tulliallan Burlington κατά EUIPO – Burlington Fashion (BURLINGTON) (T-123/16, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2017:870) (στο εξής, από κοινού: ανααιρεσιβαλλόμενες αποφάσεις), με τις οποίες το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε τις προσφυγές της με αίτημα την ακύρωση τεσσάρων αποφάσεων του τετάρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO), της 11ης Ιανουαρίου 2016 (υποθέσεις R 94/2014-4, R 2501/2013-4, R 2409/2013-4 και R 1635/2013-4, στο εξής, από κοινού: επίδικες αποφάσεις), σχετικά με τέσσερις διαδικασίες ανακοπής μεταξύ της Tulliallan Burlington και της Burlington Fashion GmbH.

Το νομικό πλαίσιο

- 2 Ο κανονισμός (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1), τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 1891/2006 του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2006 (ΕΕ 2006, L 386, σ. 14) (στο εξής: κανονισμός 40/94).
- 3 Ο κανονισμός 40/94 καταργήθηκε και αντικαταστάθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το [σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης] (ΕΕ 2009, L 78, σ. 1), ο οποίος άρχισε να ισχύει στις 13 Απριλίου 2009. Ο κανονισμός 207/2009 τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 2015/2424 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2015 (ΕΕ 2015, L 341, σ. 21), ο οποίος άρχισε να ισχύει στις 23 Μαρτίου 2016. Ο κανονισμός 207/2009 –όπως τροποποιήθηκε– καταργήθηκε και αντικαταστάθηκε, από 1ης Οκτωβρίου 2017, από τον κανονισμό (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 2017, για το σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2017, L 154, σ. 1).
- 4 Λαμβανομένων υπόψη των ημερομηνιών υποβολής των αιτήσεων καταχώρισεως των επίμαχων σημάτων, εν προκειμένω της 19ης Αυγούστου 2008 όσον αφορά τις καταχωρίσεις αριθ. 982020 και 982021, της 2ας Απριλίου 2009 όσον αφορά την καταχώριση αριθ. 1007952 καθώς και της 8ης Σεπτεμβρίου 2009 όσον αφορά την καταχώριση αριθ. 1017273, οι οποίες είναι κρίσιμες για τον προσδιορισμό του εφαρμοστέου ουσιαστικού δικαίου, η υπό κρίση διαφορά διέπεται, αφενός, από τις διαδικαστικές διατάξεις του κανονισμού 207/2009 και, αφετέρου, από τις ουσιαστικές διατάξεις του κανονισμού 40/94 όσον αφορά τις καταχωρίσεις αριθ. 982020, 982021 και 1007952 καθώς και από τις ουσιαστικές διατάξεις του κανονισμού 207/2009 όσον αφορά την καταχώριση αριθ. 1017273. Οι κρίσιμες για τις ανάγκες της υπό κρίση διαφοράς ουσιαστικές διατάξεις των ως άνω δύο κανονισμών είναι, κατ' ουσίαν, πανομοιότυπες.

- 5 Το άρθρο 8 του κανονισμού 40/94, το οποίο φέρει τον τίτλο «Σχετικοί λόγοι απαραδέκτου» και του οποίου οι διατάξεις έχουν επαναληφθεί στο άρθρο 8 του κανονισμού 207/2009, όριζε τα εξής:

«1. Κατόπιν ανακοπής του δικαιούχου προγενέστερου σήματος, το αιτούμενο σήμα δεν γίνεται δεκτό για καταχώριση:

[...]

β) εάν, λόγω του ταυτοσήμου του ή της ομοιότητας με το προγενέστερο σήμα και του ταυτοσήμου ή της ομοιότητας των προϊόντων ή υπηρεσιών που προσδιορίζουν τα δύο σήματα, υπάρχει κίνδυνος σύγχυσης του κοινού της εδαφικής περιοχής στην οποία απολαύει προστασίας το προγενέστερο σήμα· ο κίνδυνος σύγχυσης περιλαμβάνει και τον κίνδυνο συσχέτισης με το προγενέστερο σήμα.

[...]

4. Κατόπιν ανακοπής του δικαιούχου του μη καταχωρισμένου σήματος ή άλλου χρησιμοποιούμενου στις συναλλαγές σημείου το οποίο δεν έχει μόνον τοπική ισχύ, το αιτούμενο σήμα δεν γίνεται δεκτό για καταχώριση, στις περιπτώσεις και στον βαθμό που σύμφωνα με την κοινοτική νομοθεσία ή το δίκαιο του κράτους μέλους που διέπει το σημείο αυτό:

α) δικαιώματα επί του εν λόγω σημείου έχουν αποκτηθεί πριν από την ημερομηνία κατάθεσης της αίτησης κοινοτικού σήματος ή, ενδεχομένως, πριν από την ημερομηνία της προτεραιότητας που προβάλλεται σε υποστήριξη της αίτησης κοινοτικού σήματος·

β) το εν λόγω σημείο παρέχει στον δικαιούχο του το δικαίωμα να απαγορεύσει τη χρήση πλέον πρόσφατου σήματος.

5. Κατόπιν ανακοπής του δικαιούχου προγενέστερου σήματος κατά την έννοια της παραγράφου 2, το αιτούμενο σήμα δεν γίνεται επίσης δεκτό για καταχώριση αν ταυτίζεται ή ομοιάζει με το προγενέστερο σήμα και πρόκειται να καταχωρισθεί για προϊόντα ή υπηρεσίες που δεν ομοιάζουν με αυτές για τις οποίες έχει καταχωρισθεί το προγενέστερο σήμα, εφόσον, στην περίπτωση προγενέστερου κοινοτικού σήματος, το σήμα αυτό χαίρει φήμης στην Κοινότητα και, στην περίπτωση προγενέστερου εθνικού σήματος, το σήμα αυτό χαίρει φήμης στο ενδιαφερόμενο κράτος μέλος, η δε χρησιμοποίηση, χωρίς νόμιμη αιτία του αιτούμενου σήματος, θα προσπόριζε αθέμιτο όφελος από τον διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη του προγενέστερου σήματος, ή θα ήταν βλαπτική για τον εν λόγω διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη.»

- 6 Κατά το άρθρο 43, παράγραφοι 1 έως 3, του κανονισμού 40/94, το οποίο φέρει τον τίτλο «Εξέταση της ανακοπής» και του οποίου οι διατάξεις έχουν επαναληφθεί στο άρθρο 42 του κανονισμού 207/2009:

«1. Κατά την εξέταση της ανακοπής, το Γραφείο καλεί τους διαδίκους να υποβάλουν παρατηρήσεις, κάθε φορά που τούτο κρίνεται αναγκαίο και εντός προθεσμίας που το ίδιο τους ορίζει, σχετικά με γνωστοποιήσεις που προέρχονται είτε από τους λοιπούς διαδίκους είτε από το ίδιο.

2. Μετά από αίτηση του καταθέτη, ο ανακόπτων δικαιούχος προγενέστερου κοινοτικού σήματος οφείλει να αποδείξει ότι, κατά τη διάρκεια των πέντε ετών που προηγήθηκαν της δημοσίευσης της αίτησης κοινοτικού σήματος, είχε γίνει ουσιαστική χρήση του προγενέστερου κοινοτικού σήματος στην Κοινότητα για τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες για τα οποία καταχωρίστηκε και επί των οποίων βασίζεται η ανακοπή του ή ότι υπάρχει εύλογη αιτία για τη μη χρήση, εφόσον, κατά την ημερομηνία αυτή, το προγενέστερο σήμα ήταν από πενταετίας τουλάχιστον καταχωρισμένο. Αν δεν αποδειχθούν τα ανωτέρω, η ανακοπή απορρίπτεται. Αν το προγενέστερο κοινοτικό σήμα χρησιμοποιήθηκε για μέρος μόνο των προϊόντων ή υπηρεσιών για τα οποία καταχωρίστηκε, τότε, για τους σκοπούς της εξέτασης της ανακοπής, θεωρείται καταχωρισμένο μόνο για το μέρος αυτό των προϊόντων ή υπηρεσιών.

3. Η παράγραφος 2 εφαρμόζεται στα προγενέστερα εθνικά σήματα στα οποία αναφέρεται το άρθρο 8 παράγραφος 2 στοιχείο α), υπό τον όρο ότι η χρήση στην Κοινότητα αντικαθίσταται από τη χρήση στο κράτος μέλος στο οποίο προστατεύεται το προγενέστερο εθνικό σήμα.»
- 7 Το άρθρο 44 του κανονισμού 40/94, το οποίο φέρει τον τίτλο «Ανάκληση, περιορισμός και τροποποίηση της αίτησης» και του οποίου οι διατάξεις επαναλαμβάνονται στο άρθρο 43 του κανονισμού 207/2009, προέβλεπε τα εξής:
- «1. Ο καταθέτης μπορεί ανά πάσα στιγμή να ανακαλέσει την αίτηση κοινοτικού σήματος ή να περιορίσει τον κατάλογο προϊόντων ή υπηρεσιών που περιλαμβάνει. Αν η αίτηση έχει ήδη δημοσιευθεί, η ανάκληση ή ο περιορισμός δημοσιεύονται επίσης.
2. Εξάλλου, η αίτηση κοινοτικού σήματος δεν μπορεί να τροποποιηθεί, κατ' αίτηση του καταθέτη, παρά μόνο για να διορθωθούν το όνομα και η διεύθυνσή του, τυχόν λάθη διατύπωσης ή αντιγραφής ή προφανή σφάλματα, εφόσον η διόρθωση αυτή δεν αλλοιώνει ουσιαδώς το σήμα ή δεν διευρύνει τον κατάλογο των προϊόντων ή υπηρεσιών. Εάν οι τροποποιήσεις αφορούν την παράσταση του σήματος ή τον κατάλογο των προϊόντων ή υπηρεσιών και επέρχονται μετά τη δημοσίευση της αίτησης, δημοσιεύεται και η τροποποιημένη αίτηση.»
- 8 Το άρθρο 63 του κανονισμού 207/2009, το οποίο περιλαμβάνεται στον τίτλο VII του εν λόγω κανονισμού, τίτλο που επιγράφεται «Διαδικασία προσφυγής», προβλέπει στην παράγραφο 2 τα εξής:
- «Κατά την εξέταση της προσφυγής, το τμήμα προσφυγών καλεί τους διαδίκους, όποτε είναι αναγκαίο και εντός προθεσμίας που τους τάσσει, να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους σχετικά με τις κοινοποιήσεις που τους έχει απευθύνει ή τις γνωστοποιήσεις που προέρχονται από τους λοιπούς διαδίκους.»
- 9 Το άρθρο 75 του κανονισμού 207/2009 έχει ως εξής:
- «Οι αποφάσεις του [EUIPO] αιτιολογούνται. Μπορούν να στηρίζονται μόνο στους λόγους επί των οποίων οι διάδικοι είχαν τη δυνατότητα να λάβουν θέση.»
- 10 Κατά το άρθρο 76 του ως άνω κανονισμού:
- «1. Κατά την ενώπιόν του διαδικασία, το [EUIPO] εξετάζει τα πραγματικά περιστατικά· εντούτοις, σε διαδικασία που αφορά τους σχετικούς λόγους απαραδέκτου της καταχώρισης, η εξέταση περιορίζεται στα επιχειρήματα που προβάλλουν οι διάδικοι καθώς και τα υποβληθέντα από αυτούς αιτήματα.
2. Το [EUIPO] μπορεί να μη λαμβάνει υπόψη πραγματικά περιστατικά των οποίων δεν έγινε επίκληση ή αποδείξεις που δεν προσεκόμισαν εγκαίρως οι διάδικοι.»
- 11 Οι παράγραφοι 1 και 2 του άρθρου 151 του εν λόγω κανονισμού ορίζουν τα εξής:
- «1. Κάθε επέκταση της προστασίας διεθνούς καταχώρισεως στην [Ευρωπαϊκή Ένωση] παράγει, από της ημερομηνίας καταχώρισεως που προβλέπεται στο άρθρο 3 παράγραφος 4 του πρωτοκόλλου της Μαδρίτης ή της ημερομηνίας επέκτασης της προστασίας στην [Ένωση], σύμφωνα με το άρθρο 3β, παράγραφος 2, του πρωτοκόλλου της Μαδρίτης, τα ίδια αποτελέσματα με μια αίτηση [σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης].
2. Εάν ουδεμία απόρριψη έχει κοινοποιηθεί δυνάμει του άρθρου 5 παράγραφοι 1 και 2 του πρωτοκόλλου της Μαδρίτης ή εάν η απόρριψη έχει ανακληθεί, η διεθνής καταχώριση ενός σήματος του οποίου η προστασία έχει επεκταθεί στην [Ένωση], παράγει από της ημερομηνίας που προβλέπεται στην παράγραφο, τα ίδια αποτελέσματα με την καταχώριση ενός σήματος ως [σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης].»

12 Οι παράγραφοι 1 έως 3 του άρθρου 156 του ίδιου κανονισμού προβλέπουν τα εξής:

«1. Κατά της διεθνούς καταχώρισης που επεκτείνει την προστασία στην [Ένωση], μπορεί να ασκείται ανακοπή, με την ίδια διαδικασία που προβλέπεται για τις αιτήσεις [σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης] που έχουν δημοσιευθεί.

2. Η ανακοπή ασκείται εντός προθεσμίας τριών μηνών, η οποία αρχίζει έξι μήνες από την ημερομηνία δημοσίευσης που προβλέπεται στο άρθρο 152, παράγραφος 1. Η ανακοπή θεωρείται ασκηθείσα μόνο μετά την καταβολή του τέλους ανακοπής.

3. Η απόρριψη της χορήγησης προστασίας ισοδυναμεί με απόρριψη αίτησης [σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης].»

13 Ο τιτλοφορούμενος «Τεκμηρίωση της ανακοπής» κανόνας 19 του κανονισμού (ΕΚ) 2868/95 της Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 1995, περί της εφαρμογής του κανονισμού 40/94 (ΕΕ 1995, L 303, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 1041/2005 της Επιτροπής, της 29ης Ιουνίου 2005 (ΕΕ 2005, L 172, σ. 4), προβλέπει στην παράγραφο 1 τα εξής:

«Το [ΕUIPO] δίνει τη δυνατότητα στον ανακόπτοντα να παρουσιάσει τα πραγματικά περιστατικά, τις αποδείξεις και τα επιχειρήματα που τεκμηριώνουν την ανακοπή ή να συμπληρώσει οιαδήποτε πραγματικά περιστατικά, αποδείξεις ή επιχειρήματα που έχουν ήδη κατατεθεί σύμφωνα με τον κανόνα 15 παράγραφος 3 εντός ταχθείσας από αυτό προθεσμίας [...]»

14 Κατά τον κανόνα 50, παράγραφος 1, του ως άνω κανονισμού:

«Οι διατάξεις που ισχύουν για τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος που εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση εφαρμόζονται κατ' αναλογία και για τη διαδικασία προσφυγής, εκτός αν ορίζεται άλλως.

[...]

Στην περίπτωση που η προσφυγή αφορά απόφαση τμήματος ανακοπών, το τμήμα εξετάζει την προσφυγή μόνον όσον αφορά τα γεγονότα και τα αποδεικτικά στοιχεία που έχουν κατατεθεί εντός των προθεσμιών που ορίζονται ή διευκρινίζονται από το τμήμα ανακοπών σύμφωνα με τον κανονισμό και τους παρόντες κανόνες, εκτός εάν το τμήμα θεωρεί ότι πρέπει να ληφθούν υπόψη επιπρόσθετα ή συμπληρωματικά γεγονότα και στοιχεία δυνάμει του άρθρου [76, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009].»

15 Ο Διακανονισμός της Νίκαιας για τη διεθνή ταξινόμηση προϊόντων και υπηρεσιών με σκοπό την καταχώριση σημάτων, της 15ης Ιουνίου 1957, όπως έχει αναθεωρηθεί και τροποποιηθεί (στο εξής: Διακανονισμός της Νίκαιας), συνήφθη βάσει του άρθρου 19 της Συμβάσεως των Παρισίων περί προστασίας της βιομηχανικής ιδιοκτησίας, η οποία υπογράφηκε στο Παρίσι στις 20 Μαρτίου 1883, αναθεωρήθηκε, για τελευταία φορά, στη Στοκχόλμη στις 14 Ιουλίου 1967 και τροποποιήθηκε στις 28 Σεπτεμβρίου 1979 (*Recueil des traités des Nations unies*, τόμος 828, αριθ. 11851, σ. 305), το οποίο παρέχει αποκλειστικώς στις χώρες της Ένωσης το δικαίωμα να προβαίνουν χωριστά, μεταξύ τους, σε ειδικές συμφωνίες για την προστασία της διανοητικής ιδιοκτησίας.

16 Βάσει της ταξινόμησης αυτής, η κλάση 35 η οποία αφορά τις υπηρεσίες φέρει τον ακόλουθο τίτλο:

«Διαφήμιση· διοίκηση επιχειρήσεων· διαχείριση επιχειρήσεων· εργασίες γραφείου.»

17 Η επεξηγηματική σημείωση σχετικά με την κλάση αυτή έχει ως εξής:

«Η κλάση 35 περιλαμβάνει κυρίως υπηρεσίες παρεχόμενες από άτομα ή οργανισμούς κατά κύριο λόγο με σκοπό:

1. την παροχή βοήθειας στη λειτουργία ή διοίκηση εμπορικών επιχειρήσεων, ή
2. παροχή βοήθειας στη διαχείριση επιχειρηματικών υποθέσεων ή εμπορικών εργασιών βιομηχανικών ή εμπορικών επιχειρήσεων,

καθώς και υπηρεσίες παρεχόμενες από διαφημιστικές εταιρίες, οι οποίες αναλαμβάνουν κυρίως την ανακοίνωση πληροφοριών προς το ευρύ κοινό, δηλώσεων ή ανακοινώσεων με οποιοδήποτε μέσο διάδοσης και σε σχέση με κάθε είδους προϊόντα και υπηρεσίες.

Η παρούσα κλάση περιλαμβάνει ειδικότερα:

- συγκέντρωση διάφορων προϊόντων (εκτός της μεταφοράς αυτών), παρεχόμενη για λογαριασμό τρίτων, που προσφέρει στους καταναλωτές τη δυνατότητα να εξετάζουν και να αγοράζουν τα συγκεκριμένα προϊόντα με άνεση, και που μπορεί να παρέχεται από καταστήματα λιανικού ή χονδρικού εμπορίου, μέσω αυτόματων πωλητών, μέσω καταλόγων πωλήσεων δι' αλληλογραφίας ή με ηλεκτρονικά μέσα επικοινωνίας, όπως για παράδειγμα μέσω ιστοσελίδων ή τηλεοπτικών προγραμμάτων τηλεπωλήσεων·
- υπηρεσίες που περιλαμβάνουν την καταγραφή, τη μεταγραφή, τη σύνθεση, τη συλλογή ή τη συστηματοποίηση γραπτών ανακοινώσεων ή εγγραφών, καθώς και τη συλλογή μαθηματικών ή στατιστικών στοιχείων·
- υπηρεσίες διαφημιστικών γραφείων, καθώς και υπηρεσίες όπως η διανομή ενημερωτικών φυλλαδίων, αυτοπροσώπως ή ταχυδρομικώς, ή η διανομή δειγμάτων. Η κλάση αυτή μπορεί να αφορά τη διαφήμιση αναφορικά με άλλες υπηρεσίες, όπως αυτές σε σχέση με τραπεζικά δάνεια ή τη ραδιοφωνική διαφήμιση.

[...]»

Το ιστορικό των διαφορών και οι επίδικες αποφάσεις

18 Το ιστορικό της διαφοράς, όπως προκύπτει από τις αναιρεσιβαλλόμενες αποφάσεις, μπορεί να συνοψισθεί ως εξής.

19 Στις 20 Νοεμβρίου 2008, στις 13 Αυγούστου 2009 και στις 12 Νοεμβρίου 2009, η παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, Burlington Fashion, υπέβαλε τις αιτήσεις για επέκταση της προστασίας και στην Ένωση των ακόλουθων διεθνών καταχωρίσεων:

- της διεθνούς καταχώρισεως αριθ. 1017273 για την προστασία του εικονιστικού σήματος που απεικονίζεται κατωτέρω:

- της διεθνούς καταχώρισεως αριθ. 1007952 για την προστασία του εικονιστικού σήματος που απεικονίζεται κατωτέρω:

- της διεθνούς καταχώρισεως αριθ. 982021 για την προστασία του εικονιστικού σήματος που απεικονίζεται κατωτέρω:

- της διεθνούς καταχώρισεως αριθ. W982020 για την προστασία του λεκτικού σήματος BURLINGTON.

20 Τα προϊόντα για τα οποία ζητήθηκε η επέκταση της προστασίας εμπίπτουν στις κλάσεις 3, 14, 18 και 25, κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας, και αντιστοιχούν, για καθεμία από τις κλάσεις αυτές, στην ακόλουθη περιγραφή:

- κλάση 3: «Σαπούνια για καλλυντικά, σαπούνια για κλωστοϋφαντουργικά προϊόντα, αρωματοποιία, αιθέρια έλαια, προϊόντα καθαρισμού, φροντίδας και καλλωπισμού του δέρματος, του τριχωτού της κεφαλής και των μαλλιών· προϊόντα καλλωπισμού, που περιλαμβάνονται στην κλάση αυτή, αποσμητικά για προσωπική χρήση, παρασκευάσματα πριν από το ξύρισμα και μετά το ξύρισμα»·
- κλάση 14: «Κοσμήματα, ρολόγια»·

- κλάση 18: «Δερμάτινα είδη και απομιμήσεις δέρματος, δηλαδή βαλίτσες, σακίδια (που περιλαμβάνονται στην κλάση αυτή): μικρά δερμάτινα είδη (που περιλαμβάνονται στην κλάση αυτή), ιδίως πορτοφόλια για κέρματα, πορτοφόλια για χαρτονομίσματα, θήκες για κλειδιά: μικρά δερμάτινα είδη (που περιλαμβάνονται στην κλάση αυτή): ομπρέλες για τη βροχή και σκίαστρα υπό τη μορφή ομπρελών για τον ήλιο», και
 - κλάση 25: «Υποδήματα, ρούχα, καλύμματα κεφαλής, ζώνες».
- 21 Στις 12 Αυγούστου 2009, στις 17 Μαΐου 2010 και στις 16 Αυγούστου 2010, η Tulliallan Burlington άσκησε ανακοπή, δυνάμει του άρθρου 41 του κανονισμού 207/2009, κατά της καταχωρίσεως των επίμαχων σημάτων για τα περιλαμβανόμενα στις κλάσεις 3, 14 και 18 προϊόντα. Η ανακοπή στηριζόταν, μεταξύ άλλων, στην ανάγκη να προστατευθούν τα προγενέστερα σήματα και δικαιώματα περί των οποίων γίνεται λόγος κατωτέρω, ως προς τα οποία η Tulliallan Burlington είναι δικαιούχος:
- το λεκτικό σήμα BURLINGTON, το οποίο καταχωρίστηκε στο Ηνωμένο Βασίλειο με αριθμό 2314342 στις 5 Δεκεμβρίου 2003 και ανανεώθηκε δεόντως στις 29 Οκτωβρίου 2012, για υπηρεσίες οι οποίες εμπίπτουν στις ακόλουθες κλάσεις:
 - κλάση 35: «Μίσθωση και χρηματοδοτική μίσθωση διαφημιστικού χώρου: οργάνωση εκθέσεων για εμπορικούς ή διαφημιστικούς σκοπούς: οργάνωση εκθέσεων για εμπορικούς σκοπούς: υπηρεσίες διαφήμισης και προώθησης και αντίστοιχες υπηρεσίες παροχής πληροφοριών: συγκέντρωση, προς εξυπηρέτηση τρίτων, ποικιλίας εμπορευμάτων, ώστε να έχουν οι πελάτες τη δυνατότητα να βλέπουν και να αγοράζουν με άνεση τα εμπορεύματα αυτά από ευρύ φάσμα καταστημάτων λιανικής πώλησης ειδών γενικού εμπορίου», και
 - κλάση 36: «Εκμίσθωση καταστημάτων και γραφείων: χρηματοδοτική μίσθωση ή διαχείριση ακινήτων: χρηματοδοτική μίσθωση χώρου μεταξύ ή εντός κτιρίων: διαχείριση ακινήτων: υπηρεσίες παροχής πληροφοριών σχετικά με την εκμίσθωση καταστημάτων και γραφείων: υπηρεσίες σχετικές με ακίνητα: επένδυση κεφαλαίων, σύσταση κεφαλαίων».
 - το λεκτικό σήμα BURLINGTON ARCADE, το οποίο καταχωρίστηκε στο Ηνωμένο Βασίλειο με αριθμό 2314343 στις 7 Νοεμβρίου 2003 και ανανεώθηκε δεόντως στις 29 Οκτωβρίου 2012 για τις ίδιες υπηρεσίες οι οποίες εμπίπτουν στις κλάσεις 35 και 36, κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας, καθώς και για τις υπηρεσίες οι οποίες εμπίπτουν στην κλάση 41 του εν λόγω διακανονισμού και αντιστοιχούν στην ακόλουθη περιγραφή: «Υπηρεσίες ψυχαγωγίας: οργάνωση αθλητικών αγώνων: οργάνωση εκθέσεων: παροχή πληροφοριών για θέματα αναψυχής: παρουσίαση θεαμάτων: διάθεση αθλητικών εγκαταστάσεων: διάθεση μουσικής σε απευθείας μετάδοση και υπηρεσιών ψυχαγωγίας σε απευθείας μετάδοση: διάθεση εξοπλισμού και εγκαταστάσεων για παραστάσεις μουσικών συγκροτημάτων σε απευθείας μετάδοση: παροχή υπηρεσιών ψυχαγωγίας σε απευθείας μετάδοση: υπηρεσίες σχετικές με τη μετάδοση ζωντανής μουσικής: υπηρεσίες σχετικές με μουσικές παραστάσεις σε απευθείας μετάδοση: οργάνωση θεαμάτων σε απευθείας μετάδοση».

- το εικονιστικό σήμα το οποίο απεικονίζεται κατωτέρω, το οποίο καταχωρίστηκε στο Ηνωμένο Βασίλειο με αριθμό 2330341 στις 7 Νοεμβρίου 2003 και το οποίο ανανεώθηκε δεόντως στις 25 Απριλίου 2013, για τις προαναφερόμενες υπηρεσίες οι οποίες περιλαμβάνονται στις κλάσεις 35, 36 και 41, κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας:

- το εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης αριθ. 3618857, το οποίο καταχωρίστηκε στις 16 Οκτωβρίου 2006, το οποίο απεικονίζεται κατωτέρω και το οποίο αφορά μόνον, κατόπιν της διαδικασίας ακυρώσεως αριθ. 8715 C, υπηρεσίες οι οποίες εμπίπτουν στις κλάσεις 35, 36 και 41, κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας:

- κλάση 35: «υπηρεσίες διαφήμισης και προώθησης και αντίστοιχες υπηρεσίες παροχής πληροφοριών· συγκέντρωση, προς εξυπηρέτηση τρίτων, ποικιλίας εμπορευμάτων, ώστε να έχουν οι πελάτες τη δυνατότητα να βλέπουν και να αγοράζουν με άνεση τα εμπορεύματα αυτά από ευρύ φάσμα καταστημάτων λιανικής πώλησης ειδών γενικού εμπορίου»·
 - κλάση 36: «εκμίσθωση καταστημάτων· χρηματοδοτική μίσθωση ή διαχείριση ακινήτων· χρηματοδοτική μίσθωση χώρου μεταξύ ή εντός κτιρίων· υπηρεσίες διαχείρισης ακίνητης περιουσίας· υπηρεσίες παροχής πληροφοριών σχετικά με την εκμίσθωση καταστημάτων», και
 - κλάση 41: «υπηρεσίες ψυχαγωγίας· παροχή υπηρεσιών ψυχαγωγίας σε απευθείας μετάδοση».
- 22 Οι λόγοι που προβλήθηκαν προς υποστήριξη της ανακοπής στηρίζονταν επί του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', καθώς και επί του άρθρου 8, παράγραφοι 4 και 5, του κανονισμού 207/2009.
- 23 Με αποφάσεις της 10ης Ιουλίου, της 8ης Οκτωβρίου, της 8ης Νοεμβρίου και της 22ας Νοεμβρίου 2013, το τμήμα ανακοπών εξέτασε τις ανακοπές αποκλειστικώς επί τη βάσει του προγενέστερου σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης αριθ. 3618857, έκανε δεκτές τις ανακοπές για τα επίμαχα προϊόντα που περιλαμβάνονται στις κλάσεις 3, 14 και 18 και υποχρέωσε την παρεμβαίνουσα να καταβάλει τα έξοδα.

- 24 Στις 20 Αυγούστου, στις 3 και 11 Δεκεμβρίου 2013 καθώς και στις 2 Ιανουαρίου 2014, η Burlington Fashion άσκησε τέσσερις προσφυγές ενώπιον του ΕUIPO, δυνάμει των άρθρων 58 έως 64 του κανονισμού 207/2009, κατά των αποφάσεων του τμήματος ανακοπών.
- 25 Με τις επίδικες αποφάσεις, το τέταρτο τμήμα προσφυγών του ΕUIPO ακύρωσε τις αποφάσεις του τμήματος ανακοπών και απέρριψε τις εν λόγω ανακοπές.
- 26 Με τις επίδικες αποφάσεις του, το τέταρτο τμήμα προσφυγών εκτίμησε, πρώτον, κατ' ουσίαν, όσον αφορά το άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009, ότι είχε αποδειχθεί η φήμη των προγενέστερων εικονιστικών σημάτων εντός της οικείας εδαφικής περιοχής ως προς τις υπηρεσίες που εμπίπτουν στις κλάσεις 35 και 36, κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας, εξαιρουμένης της υπηρεσίας «συγκέντρωση, προς εξυπηρέτηση τρίτων, ποικιλίας εμπορευμάτων, ώστε να έχουν οι πελάτες τη δυνατότητα [...] να αγοράζουν με άνεση τα εμπορεύματα αυτά από ευρύ φάσμα καταστημάτων λιανικής πώλησης ειδών γενικού εμπορίου». Δεύτερον, όσον αφορά τον λόγο που στηρίζεται επί του άρθρου 8, παράγραφος 4, του εν λόγω κανονισμού, το τέταρτο τμήμα προσφυγών εκτίμησε, κατ' ουσίαν, ότι η Tulliallan Burlington δεν είχε αποδείξει ότι πληρούνταν οι αναγκαίες προϋποθέσεις για να στοιχειοθετηθεί παραπλανητική παρουσίαση και βλάβη του κοινού στο οποίο απευθύνεται το σήμα. Τρίτον, όσον αφορά τον λόγο που στηρίζεται επί του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του εν λόγω κανονισμού, το ως άνω τμήμα προσφυγών εκτίμησε, κατ' ουσίαν, ότι, δεδομένου ότι τα επίμαχα προϊόντα και υπηρεσίες ήταν ανόμοια, αποκλειόταν οποιοσδήποτε κίνδυνος συγχύσεως, ανεξαρτήτως της ομοιότητας των αντιπαρατιθεμένων σημάτων.

Οι διαδικασίες ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και οι αναιρεσιβαλλόμενες αποφάσεις

- 27 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 23 Μαρτίου 2016, η Tulliallan Burlington άσκησε τέσσερις προσφυγές κατά των επίδικων αποφάσεων.
- 28 Προς στήριξη καθεμίας από τις προσφυγές της, η Tulliallan Burlington προέβαλε τρεις λόγους ακυρώσεως, που αντλούνται, κατ' ουσίαν, ο πρώτος, από παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009, από διαδικαστική πλημμέλεια και από παράβαση των διαδικαστικών κανόνων, ο δεύτερος, από παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως, από προσβολή του δικαιώματος ακροάσεως καθώς και από παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 4, του κανονισμού αυτού και, ο τρίτος, από παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του εν λόγω κανονισμού.
- 29 Με τις αναιρεσιβαλλόμενες αποφάσεις, οι οποίες έχουν το ίδιο διατακτικό και σκεπτικό, το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε το σύνολο των λόγων ακυρώσεως που είχε προβάλει η Tulliallan Burlington.
- 30 Όσον αφορά τον πρώτο λόγο ακυρώσεως, το Γενικό Δικαστήριο επισήμανε, με τη σκέψη 28 των αναιρεσιβαλλομένων αποφάσεων, ότι το τέταρτο τμήμα προσφυγών είχε εκτιμήσει ότι, όσον αφορά τις υπηρεσίες λιανικής πώλησεως που εμπίπτουν στην κλάση 35, κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας, δεν είχε αποδειχθεί η ύπαρξη φήμης των προγενέστερων σημάτων.
- 31 Με τη σκέψη 33 των αναιρεσιβαλλομένων αποφάσεων, το Γενικό Δικαστήριο εκτίμησε ότι η ερμηνεία στην οποία προέβη το Δικαστήριο, με τη σκέψη 34 της αποφάσεως της 7ης Ιουλίου 2005, Praktiker Bau- und Heimwerkermärkte (C-418/02, στο εξής: απόφαση Praktiker, EU:C:2005:425), αντιτίθεται στην υποστηριζόμενη από το ΕUIPO άποψη ότι οι υπηρεσίες εμπορικής στοάς περιορίζονται, κατ' ουσίαν, σε υπηρεσίες εκμισθώσεως και διαχειρίσεως ακινήτων και ότι, κατά συνέπεια, οι πελάτες στους οποίους απευθύνονται οι εν λόγω υπηρεσίες είναι κυρίως τα πρόσωπα εκείνα που ενδιαφέρονται για τη μίσθωση των καταστημάτων ή των γραφείων που βρίσκονται σε μια εμπορική στοά.

- 32 Το Γενικό Δικαστήριο συνήγαγε εξ αυτού, με τη σκέψη 34 των αναιρεσιβαλλομένων αποφάσεων, ότι, λαμβανομένου υπόψη του γράμματος της κλάσεως 35, κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας, η έννοια των «υπηρεσιών λιανικής πώλησεως», όπως ερμηνεύθηκε από το Δικαστήριο, με τη σκέψη 34 της αποφάσεως *Praktiker*, περιλαμβάνει και τις υπηρεσίες πώλησεως που παρέχονται από εμπορική στοά. Το Γενικό Δικαστήριο συνήγαγε, με την επόμενη σκέψη των αναιρεσιβαλλομένων αποφάσεων, ότι η στενή ερμηνεία της έννοιας των «υπηρεσιών λιανικής πώλησεως» την οποία δέχθηκε το τέταρτο τμήμα προσφυγών ήταν πεπλανημένη και ότι η *Tulliallan Burlington* μπορούσε να επικαλεσθεί την προστασία της φήμης των προγενέστερων σημάτων για το σύνολο των υπηρεσιών τις οποίες αφορούν τα προγενέστερα σήματα και οι οποίες εμπίπτουν στην εν λόγω κλάση 35.
- 33 Αφού υπενθύμισε, με τις σκέψεις 37 έως 42 των αναιρεσιβαλλομένων αποφάσεων, τη νομολογία του Δικαστηρίου σχετικά με την προβλεπόμενη από το άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009 προστασία των σημάτων που χαίρουν φήμης, το Γενικό Δικαστήριο εκτίμησε, με τη σκέψη 43 των αναιρεσιβαλλομένων αποφάσεων, ότι, εν προκειμένω, η *Tulliallan Burlington* δεν είχε προσκομίσει ενώπιον του τετάρτου τμήματος προσφυγών ή ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου συγκλίνοντα στοιχεία από τα οποία να συνάγεται ότι ο χρήστης των επίμαχων σημάτων θα αντλούσε αθέμιτο όφελος από τον διακριτικό χαρακτήρα ή από τη φήμη των προγενέστερων σημάτων. Με τις επόμενες σκέψεις των αναιρεσιβαλλομένων αποφάσεων, το Γενικό Δικαστήριο επισημαίνει ότι, η *Tulliallan Burlington*, μολονότι υπογραμμίζει τον «σχεδόν μοναδικό» χαρακτήρα των προγενέστερων σημάτων της, εντούτοις, δεν προσκόμισε συγκεκριμένα στοιχεία ικανά να αποδείξουν ότι η χρήση των επίμαχων σημάτων θα καθιστούσε τα προγενέστερα σήματα λιγότερο ελκυστικά.
- 34 Όσον αφορά τη διαδικαστική πλημμέλεια από την οποία πάσχουν, όπως υποστηρίχθηκε, οι επίδικες αποφάσεις, το Γενικό Δικαστήριο επισήμανε, με τη σκέψη 46 των αναιρεσιβαλλομένων αποφάσεων, ότι οι παρατηρήσεις της *Tulliallan Burlington* είχαν ληφθεί δεόντως υπόψη από τα όργανα του EUIPO και, ως εκ τούτου, απέρριψε την αιτίαση ως αβάσιμη.
- 35 Όσον αφορά τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως, το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε, αρχικώς, τα επιχειρήματα της *Tulliallan Burlington* περί παραβάσεως της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως καθώς και τα επιχειρήματα περί προσβολής του δικαιώματος ακροάσεως. Ειδικότερα, το Γενικό Δικαστήριο εκτίμησε, με τη σκέψη 53 των αναιρεσιβαλλομένων αποφάσεων, ότι η *Tulliallan Burlington* είχε πράγματι τη δυνατότητα να υποβάλει παρατηρήσεις επί των προϋποθέσεων που καθορίζονται από το άρθρο 8, παράγραφος 4, του κανονισμού 207/2009.
- 36 Συναφώς, το Γενικό Δικαστήριο εκτίμησε, κατ' ουσίαν, με τις σκέψεις 54 και 55 των αναιρεσιβαλλομένων αποφάσεων, ότι, εφόσον η *Tulliallan Burlington* δεν ανέπτυξε, ενώπιον του τετάρτου τμήματος προσφυγών, την αιτίαση που η ίδια είχε προβάλει στο πλαίσιο της διαδικασίας ανακοπής, ήτοι την αιτίαση περί παραβάσεως του άρθρου 8, παράγραφος 4, του κανονισμού 207/2009, δεν είναι δυνατόν να προσαφθεί στο ως άνω τμήμα προσφυγών ότι δεν ζήτησε από τα μέρη την υποβολή συμπληρωματικών παρατηρήσεων επ' αυτού.
- 37 Εν συνεχεία, το Γενικό Δικαστήριο, αφού υπενθύμισε, με τις σκέψεις 56 έως 58 των αναιρεσιβαλλομένων αποφάσεων, τη νομολογία σχετικά με τις προϋποθέσεις που καθορίζονται από το άρθρο 8, παράγραφος 4, του κανονισμού 207/2009 και τη νομολογία σχετικά με το βάρος αποδείξεως, διαπίστωσε ότι η *Tulliallan Burlington* δεν είχε προσκομίσει τα αναγκαία πραγματικά ή νομικά στοιχεία προκειμένου να αποδειχθεί ότι πληρούνταν δεόντως οι προϋποθέσεις σχετικά με την εφαρμογή της διατάξεως αυτής, δεδομένου ότι, ενώπιον του τετάρτου τμήματος προσφυγών, η *Tulliallan Burlington* τόνισε απλώς ότι εμμένει στα επιχειρήματα που είχε προβάλει ενώπιον του τμήματος ανακοπών.
- 38 Κατά συνέπεια, το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως κρίνοντας ότι το τέταρτο τμήμα προσφυγών ορθώς είχε εκτιμήσει ότι η *Tulliallan Burlington* δεν είχε αποδείξει ότι πληρούνταν δεόντως οι προϋποθέσεις για τη θεμελίωση αγωγής λόγω απατηλής χρήσεως διακριτικού σημείου [actions for passing off].

- 39 Όσον αφορά τον τρίτο λόγο ακυρώσεως, το Γενικό Δικαστήριο, αφού υπενθύμισε τη νομολογία σχετικά με τον κίνδυνο συγχύσεως, με τις σκέψεις 66 έως 68 των αναιρεσιβαλλομένων αποφάσεων, έκρινε ότι το τέταρτο τμήμα προσφυγών ορθώς είχε εκτιμήσει ότι τα προϊόντα τα οποία αφορούν τα επίμαχα σήματα δεν ήταν παρόμοια με τις υπηρεσίες τις οποίες αφορούν τα προγενέστερα σήματα και οι οποίες προσδιορίζονται στις κλάσεις 35 και 36, κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας. Ειδικότερα, όσον αφορά την εν λόγω κλάση 35, το Γενικό Δικαστήριο υπενθύμισε, με τη σκέψη 70 των αναιρεσιβαλλομένων αποφάσεων, ότι ο δικαστής της Ένωσης έχει διευκρινίσει ότι, για τις υπηρεσίες λιανικής πώλησεως, είναι αναγκαίο τα διατιθέμενα προς πώληση προϊόντα να προσδιορίζονται επακριβώς. Συναφώς, το Γενικό Δικαστήριο παρέπεμψε στην απόφαση Praktiker (σκέψη 50) και στην απόφαση της 24ης Σεπτεμβρίου 2008, Oakley κατά ΓΕΕΑ – Venticinque (O STORE) (T-116/06, EU:T:2008:399, σκέψη 44).
- 40 Κατά το Γενικό Δικαστήριο, όμως, ελλείπει μνείας των προϊόντων που μπορούν να διατίθενται προς πώληση εντός των διαφόρων καταστημάτων μιας εμπορικής στοάς όπως η στοά Burlington Arcade, δεν ήταν δυνατόν να αποδειχθεί η ύπαρξη ομοιότητας ή συμπληρωματικού χαρακτήρα μεταξύ των υπηρεσιών τις οποίες αφορούν τα προγενέστερα σήματα και των προϊόντων τα οποία αφορούν τα επίμαχα σήματα. Το Γενικό Δικαστήριο συνήγαγε εξ αυτού, με τη σκέψη 72 των αναιρεσιβαλλομένων αποφάσεων, ότι το επιχείρημα της Tulliallan Burlington ότι, για τις υπηρεσίες εμπορικής στοάς, δεν είναι αναγκαίο να προσδιορίζονται τα οικεία προϊόντα πρέπει να απορριφθεί δεδομένου ότι, λαμβανομένου υπόψη του γράμματος της κλάσεως 35, κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας, η έννοια των «υπηρεσιών λιανικής πώλησεως», όπως ερμηνεύθηκε από το Δικαστήριο, με τη σκέψη 34 της αποφάσεως Praktiker, περιλαμβάνει τις υπηρεσίες πώλησεως που παρέχονται από εμπορική στοά.
- 41 Το Γενικό Δικαστήριο συνήγαγε, με τη σκέψη 74 των αναιρεσιβαλλομένων αποφάσεων, ότι δεν πληρούνταν μία από τις αναγκαίες προϋποθέσεις του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009 και, επομένως, ο τρίτος λόγος ακυρώσεως ήταν απορριπτέος και οι προσφυγές έπρεπε να απορριφθούν στο σύνολό τους.

Η διαδικασία ενώπιον του Δικαστηρίου και τα αιτήματα των διαδίκων

- 42 Με τις αιτήσεις της αναιρέσεως, η Tulliallan Burlington ζητεί από το Δικαστήριο:
- να αναιρέσει τις αναιρεσιβαλλόμενες αποφάσεις καθόσον απορρίπτουν τις προσφυγές της κατά των επίδικων αποφάσεων·
 - να ακυρώσει τις επίδικες αποφάσεις, ή, επικουρικός, να αναπέμψει τις υποθέσεις στο Γενικό Δικαστήριο προκειμένου αυτό να αποφανθεί σύμφωνα με την απόφαση του Δικαστηρίου, και
 - να καταδικάσει το EUIPO καθώς και την Burlington Fashion στα δικαστικά έξοδα.
- 43 Το EUIPO ζητεί από το Δικαστήριο:
- να αναιρέσει τις αναιρεσιβαλλόμενες αποφάσεις καθόσον το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε τις προσφυγές που βασίστηκαν στο άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009 και στα τρία προγενέστερα σήματα του Ηνωμένου Βασιλείου με αριθμούς 2314342, 2314343 και 2330341·
 - να απορρίψει τις αιτήσεις αναιρέσεως κατά τα λοιπά, και
 - να καταδικάσει κάθε διάδικο στα δικαστικά έξοδά του.

- 44 Η Burlington Fashion ζητεί από το Δικαστήριο:
- να απορρίψει τις αιτήσεις αναίρεσως στο σύνολό τους και
 - να καταδικάσει την Tulliallan Burlington στα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Burlington Fashion ενώπιον του Δικαστηρίου, του Γενικού Δικαστηρίου καθώς και στο πλαίσιο των διαδικασιών ενώπιον του τετάρτου τμήματος προσφυγών.
- 45 Με απόφαση του Προέδρου του Δικαστηρίου της 12ης Ιουνίου 2018, οι υποθέσεις ενώθηκαν προς διευκόλυνση της έγγραφης και της προφορικής διαδικασίας και προς έκδοση κοινής αποφάσεως.

Επί των αιτήσεων αναίρεσως

- 46 Προς στήριξη των αιτήσεων της αναίρεσως, η Tulliallan Burlington προβάλλει τρεις λόγους αναίρεσως, οι οποίοι είναι πανομοιότυποι στις τέσσερις υπό κρίση υποθέσεις και οι οποίοι αντλούνται, ο πρώτος, από παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009, ο δεύτερος, από παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 4, του κανονισμού αυτού και, ο τρίτος, από παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του εν λόγω κανονισμού.

Επί του πρώτου λόγου αναίρεσως

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 47 Ο πρώτος λόγος αναίρεσως που προβάλλει η Tulliallan Burlington αντλείται από παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009 το οποίο αφορά την ανακοπή που βασίζεται σε προσβολή της φήμης προγενέστερου σήματος.
- 48 Ο ως άνω πρώτος λόγος αναίρεσως διαιρείται, κατ' ουσίαν, σε τρία σκέλη.
- 49 Με το πρώτο σκέλος του πρώτου λόγου αναίρεσως, η Tulliallan Burlington διατείνεται ότι, λαμβανομένων υπόψη των αποδεικτικών στοιχείων σχετικά με τη φύση και την έκταση της εν λόγω φήμης, το Γενικό Δικαστήριο έπρεπε να κρίνει, στο πλαίσιο συνολικής εκτιμήσεως και έχοντας υπόψη τους παράγοντες που διαλαμβάνονται στην απόφαση της 27ης Νοεμβρίου 2008, Intel Corporation (C-252/07, EU:C:2008:655, σκέψη 42), ότι το κοινό θα συσχετίσει τα προγενέστερα σήματα με τα επίμαχα σήματα.
- 50 Συγκεκριμένα, κατά την Tulliallan Burlington, οι υπηρεσίες εμπορικής στοάς προϋποθέτουν διαδραστική σχέση με τους τελικούς καταναλωτές των προϊόντων που πωλούνται στα καταστήματα. Οι έμποροι λιανικής πώλησως της εμπορικής στοάς και τα προϊόντα τους αποκτούν κύρος λόγω της σύνδεσης με την εμπορική στοά Burlington Arcade και ο καταναλωτής συσχετίζει τα προγενέστερα σήματα με τη διάθεση πολυτελών προϊόντων, όπως είναι, μεταξύ άλλων, τα κοσμήματα, τα δερμάτινα είδη ή, ακόμη, τα αρώματα.
- 51 Κατά την Tulliallan Burlington, όμως, το Γενικό Δικαστήριο, αντί να διαπιστώσει ότι υπάρχει σχέση μεταξύ των προγενέστερων σημάτων και των επίμαχων σημάτων, εξέτασε την πρόκληση βλάβης στον διακριτικό χαρακτήρα και το αθέμιτο όφελος που αντλείται από αυτόν.
- 52 Με το δεύτερο σκέλος του πρώτου λόγου αναίρεσως, το οποίο σχετίζεται με την αποδυνάμωση του διακριτικού χαρακτήρα και του αθέμιτου οφέλους που αντλείται από αυτόν, η Tulliallan Burlington διατείνεται ότι το Γενικό Δικαστήριο εκτίμησε, με τις σκέψεις 36 έως 44 των αναιρεσιβαλλομένων

αποφάσεων, ότι η εν λόγω εταιρία δεν είχε προσκομίσει τα αναγκαία στοιχεία για την απόδειξη μιας τέτοιας αποδυναμώσεως ή ενός τέτοιου οφέλους βάσει των κριτηρίων που έχει καθορίσει η εκεί μνημονευόμενη νομολογία.

- 53 Ωστόσο, κατά την Tulliallan Burlington, το Γενικό Δικαστήριο ακολούθησε εσφαλμένως, με τις σκέψεις 44 και 45 των αναιρεσιβαλλομένων αποφάσεων, προσέγγιση πιο απαιτητική από αυτή που επιτάσσει η νομολογία. Συγκεκριμένα, το Γενικό Δικαστήριο έλαβε υπόψη τη φήμη των σημάτων των καταστημάτων της εμπορικής στοάς, ενώ αυτή δεν ασκεί επιρροή. Ομοίως, το Γενικό Δικαστήριο έλαβε υπόψη το γεγονός ότι ο όρος «Burlington» αποτελεί επίσης την ονομασία και άλλων χώρων οι οποίοι είναι πολύ γνωστοί, ενώ δεν διέθετε κανένα αποδεικτικό στοιχείο σχετικά με την ενδεχόμενη φήμη των χώρων αυτών, απαιτώντας έτσι ένα επίπεδο αποδείξεως που ήταν αδύνατον να επιτευχθεί. Επομένως, κατά την Tulliallan Burlington, το Γενικό Δικαστήριο δεν συμμορφώθηκε με την προσέγγιση που υιοθέτησε το Δικαστήριο στην απόφαση της 27ης Νοεμβρίου 2008, Intel Corporation (C-252/07, EU:C:2008:655).
- 54 Κατά τα λοιπά, το Γενικό Δικαστήριο δεν έλαβε υπόψη τα προσκομισθέντα ενώπιόν του κρίσιμα αποδεικτικά στοιχεία τα οποία είχαν επίσης προσκομιστεί ενώπιον του τετάρτου τμήματος προσφυγών και τα οποία θα ήσαν επαρκή υπό το πρίσμα της νομολογίας του Δικαστηρίου (αποφάσεις της 27ης Νοεμβρίου 2008, Intel Corporation, C-252/07, EU:C:2008:655, σκέψεις 76 και 77, καθώς και της 14ης Νοεμβρίου 2013, Environmental Manufacturing κατά ΓΕΕΑ, C-383/12 Ρ, EU:C:2013:741, σκέψη 43).
- 55 Με το τρίτο σκέλος του πρώτου λόγου αναιρέσεως, η Tulliallan Burlington επαναλαμβάνει ενώπιον του Δικαστηρίου έναν από τους λόγους που είχε προβάλει προς στήριξη των προσφυγών της με αίτημα την ακύρωση των επίδικων αποφάσεων, σύμφωνα με τον οποίο το τέταρτο τμήμα προσφυγών, και πλέον το Γενικό Δικαστήριο, δεν έλαβε υπόψη τα επιχειρήματα που είχαν υποβληθεί στην κρίση του.
- 56 Η Burlington Fashion ζητεί την απόρριψη του πρώτου λόγου αναιρέσεως στο σύνολό του.
- 57 Ως προς τα δύο πρώτα σκέλη του πρώτου λόγου αναιρέσεως, η εν λόγω εταιρία φρονεί ότι η Tulliallan Burlington δεν εξήγησε τον λόγο για τον οποίο υπάρχει κίνδυνος αθέμιτου οφέλους ή ζημίας όσον αφορά τα προϊόντα των κλάσεων 3, 14 και 18, κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας. Αφενός, δεν μπορεί να γίνει δεκτό ότι τα προγενέστερα σήματα έχουν μοναδικό χαρακτήρα, διότι η Burlington Fashion επίσης χρησιμοποιούσε από μακρού χρόνου ένα πανομοιότυπο ή παρόμοιο σημείο σε σχέση με ευρύ φάσμα διαφόρων προϊόντων. Αφετέρου, η Tulliallan Burlington δεν προσκόμισε, επίσης, τα αναγκαία στοιχεία για την απόδειξη της σχέσεως μεταξύ των σημείων που προστατεύονται δυνάμει των προγενέστερων σημάτων και της εμπορικής στοάς Burlington Arcade.
- 58 Επιπλέον, κατά την Burlington Fashion, δεν είναι δυνατόν να προσαφθεί στο Γενικό Δικαστήριο ότι επέβαλε στην Tulliallan Burlington υψηλότερο επίπεδο αποδείξεως από εκείνο που προκύπτει από τη νομολογία. Κατά την άποψη της Tulliallan Burlington, η ανακόπτουσα θα πρέπει να αποδείξει τη συνδρομή δύο αυτοτελών προϋποθέσεων, ήτοι, αφενός, της αποδόμησης της εικόνας και της ταυτότητας του σήματος που χαίρει φήμης όσον αφορά την αντίληψη που σχηματίζει το οικείο κοινό και, αφετέρου, της μεταβολής της οικονομικής συμπεριφοράς του κοινού αυτού. Το Γενικό Δικαστήριο, όμως, ορθώς επισήμανε, με τα συμπεράσματα που διατύπωσε στη σκέψη 43 των αναιρεσιβαλλομένων αποφάσεων, ότι η Tulliallan Burlington δεν είχε προσκομίσει ενώπιον του τετάρτου τμήματος προσφυγών ή ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου επαρκή στοιχεία προκειμένου να αποδειχθεί ότι πληρούνταν οι προϋποθέσεις αυτές.
- 59 Το EUIPO φρονεί ότι ο πρώτος λόγος αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό του.

- 60 Όσον αφορά το πρώτο σκέλος του ως άνω λόγου αναιρέσεως, το EUIPO υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο παρέπεμψε ρητώς στην κρίσιμη νομολογία σχετικά με την εκτίμηση της σχέσεως μεταξύ των αντιπαρατιθεμένων σημάτων. Κατά το EUIPO, το Γενικό Δικαστήριο, κάνοντας μνεία της αποφάσεως της 27ης Νοεμβρίου 2008, Intel Corporation (C-252/07, EU:C:2008:655), εκτίμησε εν συνεχεία, κατ' ουσίαν, ότι το γεγονός ότι ένα προγενέστερο σήμα χαίρει σημαντικής φήμης δεν αρκεί για να αποδειχθεί ότι η χρήση του επίμαχου σήματος προσπορίζει ή θα ήταν ενδεχόμενο να προσπορίσει αθέμιτο όφελος αντλούμενο από τον διακριτικό χαρακτήρα ή από τη φήμη του προγενέστερου σήματος, ή ότι προκαλεί βλάβη στο προγενέστερο σήμα ή θα ήταν ενδεχόμενο να του προκαλέσει βλάβη. Το Γενικό Δικαστήριο ορθώς υπογράμμισε ότι στον δικαιούχο του εν λόγω προγενέστερου σήματος εναπόκειται ακόμη να αποδείξει ότι η οικονομική συμπεριφορά του μέσου καταναλωτή των προτεινόμενων από τον δικαιούχο του προγενέστερου σήματος προϊόντων ή υπηρεσιών υπέστη ή θα μπορούσε να υποστεί μεταβολή λόγω της χρήσεως του επίμαχου σήματος.
- 61 Όσον αφορά το δεύτερο σκέλος του πρώτου λόγου αναιρέσεως, το EUIPO φρονεί ότι το Γενικό Δικαστήριο ορθώς έκρινε ότι η Tulliallan Burlington δεν είχε προσκομίσει επαρκή αποδεικτικά στοιχεία προκειμένου να αποδειχθεί η ύπαρξη ενός τέτοιου κινδύνου και ότι οι απαιτήσεις του Γενικού Δικαστηρίου ως προς την απόδειξη δεν είναι υπερβολικά υψηλές καθόσον το εν λόγω δικαιοδοτικό όργανο συμμορφώθηκε απολύτως με τη νομολογία του Δικαστηρίου.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 62 Με το πρώτο σκέλος του πρώτου λόγου αναιρέσεως, η Tulliallan Burlington υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο παρέλειψε, στις αναιρεσιβαλλόμενες αποφάσεις, να εξετάσει αν υφίστατο σχέση μεταξύ των προγενέστερων σημάτων, ως προς τα οποία αναγνώρισε ότι είναι σήματα που χαίρουν φήμης, και των επίμαχων σημάτων, ενώ η ύπαρξη τέτοιας σχέσεως αποτελεί αναγκαία προϋπόθεση για τη στοιχειοθέτηση προσβολής των προγενέστερων σημάτων, βάσει του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009.
- 63 Συναφώς, επισημαίνεται ότι το Δικαστήριο έχει κρίνει, με την απόφαση της 27ης Νοεμβρίου 2008, Intel Corporation (C-252/07, EU:C:2008:655, σκέψη 30 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία), ότι οι προσβολές των προγενέστερων σημάτων που χαίρουν φήμης, περί των οποίων γίνεται λόγος στο άρθρο 8, παράγραφος 5, του ως άνω κανονισμού, μπορούν να στοιχειοθετηθούν μόνον αν ο βαθμός της ομοιότητάς τους με τα μεταγενέστερα σήματα είναι τέτοιος ώστε το οικείο κοινό να τα συνδέει, δηλαδή να τα συσχετίζει, χωρίς κατ' ανάγκην να τα συγχέει.
- 64 Αν το κοινό δεν τα συσχετίζει, η χρήση του μεταγενέστερου σήματος δεν είναι δυνατό ούτε να προσπορίσει αθέμιτο όφελος αντλούμενο από τον διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη του προγενέστερου σήματος ούτε να είναι βλαπτική για τον εν λόγω διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη (απόφαση της 27ης Νοεμβρίου 2008, Intel Corporation, C-252/07, EU:C:2008:655, σκέψη 31).
- 65 Εντούτοις, το Δικαστήριο έχει διευκρινίσει ότι αυτή καθαυτή η ύπαρξη σχέσεως δεν αρκεί για να διαπιστωθεί ότι συντρέχει κάποια από τις προσβολές περί των οποίων γίνεται λόγος στο άρθρο 8, παράγραφος 5, του εν λόγω κανονισμού και η ύπαρξη των οποίων αποτελεί ειδική προϋπόθεση για την παροχή της προβλεπόμενης από τη διάταξη αυτή προστασίας για τα σήματα τα οποία χαίρουν φήμης (απόφαση της 27ης Νοεμβρίου 2008, Intel Corporation, C-252/07, EU:C:2008:655, σκέψη 32).
- 66 Η εφαρμογή της ως άνω διατάξεως εξαρτάται από τη συνδρομή τριών προϋποθέσεων, ήτοι, πρώτον, από την ύπαρξη σχέσεως μεταξύ των προγενέστερων σημάτων και των επίμαχων σημάτων, δεύτερον, από την ύπαρξη φήμης του προγενέστερου σήματος η οποία προβάλλεται προς στήριξη της ανακοπής και, τρίτον, από την ύπαρξη κινδύνου η χωρίς νόμιμη αιτία χρήση του επίμαχου σήματος να προσπορίσει αθέμιτο όφελος αντλούμενο από τον διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη του

προγενέστερου σήματος ή να είναι βλαπτική για τον εν λόγω διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη. Δεδομένου ότι οι τρεις αυτές προϋποθέσεις είναι σωρευτικές, η μη συνδρομή μιας εξ αυτών αρκεί για να αποκλειστεί η εφαρμογή της εν λόγω διατάξεως.

- 67 Εν προκειμένω, στο πλαίσιο της εκ μέρους του εκτιμήσεως δυνάμει του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009, το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε κατ' αρχάς, με τη σκέψη 35 των αναιρεσιβαλλομένων αποφάσεων, ότι η Tulliallan Burlington δύναται να επικαλεσθεί την προστασία της φήμης των προγενέστερων σημάτων για τις υπηρεσίες που καλύπτονται από τις καταχωρίσεις που εμπίπτουν στην κλάση 35, κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας. Εν συνεχεία, το Γενικό Δικαστήριο επισήμανε, με τη σκέψη 36 των ως άνω αποφάσεων, ότι το τέταρτο τμήμα προσφυγών είχε εκτιμήσει, στις επίδικες αποφάσεις, ότι δεν υπήρχε σχέση μεταξύ των αντιπαρατιθεμένων σημάτων και ότι η Tulliallan Burlington δεν είχε αποδείξει ότι η χρήση των επίμαχων σημάτων θα παρείχε τη δυνατότητα να αντληθεί αθέμιτο όφελος από τον διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη των προγενέστερων σημάτων ή ότι θα μπορούσε να είναι βλαπτική για τον εν λόγω διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη. Το Γενικό Δικαστήριο, όμως, χωρίς να εκτιμήσει αν υπήρχε σχέση μεταξύ των αντιπαρατιθεμένων σημάτων, προχώρησε απευθείας στην ανάλυση της τρίτης προϋποθέσεως που καθορίζεται από το ως άνω άρθρο, ήτοι εκείνης σχετικά με τους διάφορους κινδύνους προσβολής.
- 68 Κατόπιν υπομνήσεως της νομολογίας του Δικαστηρίου σχετικά με το άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009, με τις σκέψεις 37 έως 42 των αναιρεσιβαλλομένων αποφάσεων, το Γενικό Δικαστήριο αρκέστηκε, πράγματι, με τις σκέψεις 43 έως 45 των ως άνω αποφάσεων, να επικυρώσει τις επίδικες αποφάσεις εκτιμώντας, κατ' ουσίαν, ότι τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε η Tulliallan Burlington δεν ήταν επαρκή για να αποδειχθεί ότι η χρήση των επίμαχων σημάτων θα καθιστούσε τα προγενέστερα σήματα λιγότερο ελκυστικά.
- 69 Όπως υπομνήσθηκε με τη σκέψη 66 της παρούσας αποφάσεως, η εφαρμογή του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009 εξαρτάται από τη συνδρομή τριών σωρευτικών προϋποθέσεων, και επομένως η μη συνδρομή μιας εξ αυτών αρκεί για να αποκλειστεί η εφαρμογή της ως άνω διατάξεως.
- 70 Επομένως, με τις αναιρεσιβαλλόμενες αποφάσεις, το Γενικό Δικαστήριο, χωρίς να υποπέσει σε πλάνη περί το δίκαιο, εξέτασε, αρχικώς, αν, εκκινώντας από την παραδοχή ότι οι καταναλωτές θα συσχετίσουν τα επίμαχα σήματα με τα προγενέστερα σήματα, υφίσταται κίνδυνος η χρήση των πρώτων να προσπορίσει αθέμιτο όφελος αντλούμενο από τον διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη των δευτέρων ή να είναι βλαπτική για τον εν λόγω διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη. Το Γενικό Δικαστήριο, διαπιστώνοντας την έλλειψη τέτοιου κινδύνου, απέκλεισε εξ αυτού του λόγου την ανάγκη να εξετασθεί ο ακριβής χαρακτήρας της παραδοχής στην οποία στηρίχθηκε, ήτοι της υπάρξεως σχέσεως μεταξύ των προγενέστερων σημάτων και των επίμαχων σημάτων.
- 71 Κατά συνέπεια, το πρώτο σκέλος του πρώτου λόγου αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμο.
- 72 Με το δεύτερο σκέλος του πρώτου λόγου αναιρέσεως, η Tulliallan Burlington προσάπτει, κατ' ουσίαν, στο Γενικό Δικαστήριο ότι υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κατά την εκτίμηση του κινδύνου η άνευ νόμιμης αιτίας χρήση των επίμαχων σημάτων να προσπορίσει αθέμιτο όφελος αντλούμενο από τον διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη των προγενέστερων σημάτων, ή να είναι βλαπτική για τον εν λόγω διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη, κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009.
- 73 Συναφώς, υπενθυμίζεται, αφενός, ότι οι προσβολές από τις οποίες το άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009 προστατεύει τα σήματα που χαίρουν φήμης είναι, πρώτον, η πρόκληση βλάβης στον διακριτικό χαρακτήρα του προγενέστερου σήματος, δεύτερον, η πρόκληση βλάβης στη φήμη του προγενέστερου σήματος και, τρίτον, η άντληση αθέμιτου οφέλους είτε από τον διακριτικό χαρακτήρα είτε από τη φήμη του προγενέστερου σήματος (απόφαση της 27ης Νοεμβρίου 2008, Intel Corporation, C-252/07, EU:C:2008:655, σκέψη 27).

- 74 Αρκεί να συντρέχει μία από τις περιπτώσεις αυτές για να τύχει εφαρμογής η εν λόγω διάταξη (απόφαση της 27ης Νοεμβρίου 2008, Intel Corporation, C-252/07, EU:C:2008:655, σκέψη 28).
- 75 Αφετέρου, καίτοι ο δικαιούχος του προγενέστερου σήματος δεν οφείλει, στο πλαίσιο αυτό, να αποδείξει ότι η προσβολή του σήματός του κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009 είναι πραγματική και ενεστώσα, εντούτοις, ο εν λόγω δικαιούχος πρέπει να αποδείξει βάσει στοιχείων ότι υπάρχει σοβαρός κίνδυνος επελεύσεως της προσβολής αυτής στο μέλλον (απόφαση της 27ης Νοεμβρίου 2008, Intel Corporation, C-252/07, EU:C:2008:655, σκέψη 38).
- 76 Το ζήτημα αν συντρέχει είτε κάποια από τις προσβολές περί των οποίων γίνεται λόγος στην ως άνω διάταξη είτε σοβαρός κίνδυνος επελεύσεως τέτοιας προσβολής στο μέλλον πρέπει να εκτιμάται συνολικώς, λαμβανομένων υπόψη όλων των παραγόντων που ασκούν επιρροή στη συγκεκριμένη περίπτωση, μεταξύ των οποίων συγκαταλέγονται, ιδίως, το εύρος της φήμης και η ένταση του διακριτικού χαρακτήρα του προγενέστερου σήματος, ο βαθμός ομοιότητας μεταξύ των αντιπαρατιθεμένων σημάτων, καθώς και η φύση και ο βαθμός εγγύτητας των οικείων προϊόντων και υπηρεσιών (απόφαση της 27ης Νοεμβρίου 2008, Intel Corporation, C-252/07, EU:C:2008:655, σκέψη 68).
- 77 Όσον αφορά, ειδικότερα, τη βλάβη που μπορεί να προκληθεί στον διακριτικό χαρακτήρα του προγενέστερου σήματος, η οποία καλείται επίσης «εξασθένηση», «απίσχυανση» ή «περιορισμός της ευκρίνειας», η βλάβη αυτή συνίσταται στην εξασθένηση της ικανότητας του προγενέστερου σήματος να υποδηλώνει ότι τα προϊόντα ή υπηρεσίες για τα οποία καταχωρίστηκε και χρησιμοποιείται προέρχονται από τον δικαιούχο του, στο μέτρο που η χρήση του μεταγενέστερου σήματος συνεπάγεται την αποδόμηση τόσο της ταυτότητάς του όσο και του αντικτύπου που έχει στο κοινό. Τέτοια περίπτωση συντρέχει, ιδίως, οσάκις το προγενέστερο σήμα παύει να δημιουργεί άμεση συσχέτιση με τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες για τα οποία έχει καταχωρισθεί (απόφαση της 27ης Νοεμβρίου 2008, Intel Corporation, C-252/07, EU:C:2008:655, σκέψη 29).
- 78 Το Δικαστήριο έχει διευκρινίσει ακόμη ότι, για να διαπιστωθεί ότι η χρήση του μεταγενέστερου σήματος προκαλεί ή θα μπορούσε να προκαλέσει βλάβη στον διακριτικό χαρακτήρα του προγενέστερου σήματος πρέπει οπωσδήποτε να αποδειχθεί προηγουμένως είτε ότι η οικονομική συμπεριφορά του μέσου καταναλωτή των προϊόντων και αποδέκτη των υπηρεσιών, για τα οποία έχει καταχωρισθεί το προγενέστερο σήμα, έχει μεταβληθεί λόγω της χρήσεως του μεταγενέστερου σήματος είτε ότι υπάρχει σοβαρός κίνδυνος να επέλθει τέτοια μεταβολή στο μέλλον (απόφαση της 27ης Νοεμβρίου 2008, Intel Corporation, C-252/07, EU:C:2008:655, σκέψη 77).
- 79 Εν προκειμένω, με τη σκέψη 43 των αναιρεσιβαλλομένων αποφάσεων, το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε ότι η νυν αναιρεσείουσα δεν είχε προσκομίσει ούτε ενώπιον του τμήματος προσφυγών ούτε ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου συγκλίνοντα στοιχεία από τα οποία να μπορεί να συναχθεί ότι η χρήση των σημάτων, των οποίων ζητήθηκε η καταχώριση, «προσπορίζει αθέμιτο όφελος [αντλούμενο] από τον διακριτικό χαρακτήρα ή από τη φήμη των προγενέστερων σημάτων», παραπέμποντας, ως εκ τούτου, σε μία μόνον από τις τρεις περιπτώσεις προσβολής, περί των οποίων γίνεται λόγος στο άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009.
- 80 Το Γενικό Δικαστήριο αιτιολόγησε τη διαπίστωση αυτή, με τη σκέψη 44 των αναιρεσιβαλλομένων αποφάσεων, επισημαίνοντας ότι η νυν αναιρεσείουσα δεν είχε «[προσκομίσει] στοιχεία ικανά να αποδείξουν ότι η χρήση του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση θα καθιστούσε τα προγενέστερα σήματά της λιγότερο ελκυστικά».
- 81 Αφενός, όμως, η εκ μέρους του Γενικού Δικαστηρίου ασαφής μνεία μιας ενδεχόμενης μείωσης της «ελκυστικότητας» των προγενέστερων σημάτων δεν είναι ικανή να καταστήσει απόλυτα βέβαιο ότι το εν λόγω δικαιοδοτικό όργανο εκτίμησε όντως την ύπαρξη κινδύνου προκλήσεως βλάβης στον διακριτικό χαρακτήρα ή στη φήμη των προγενέστερων σημάτων, κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009. Αφετέρου, η διαπίστωση ότι δεν υφίσταται κίνδυνος

τέτοιας μείωσης δεν είναι, εν πάση περιπτώσει, ικανή να αποδείξει ότι δεν υφίσταται κίνδυνος να υπάρξει αθέμιτο όφελος από τον διακριτικό χαρακτήρα ή από τη φήμη των προγενέστερων σημάτων, κατά την έννοια της ίδιας διατάξεως.

- 82 Με τη σκέψη 45 των αναιρεσιβαλλομένων αποφάσεων, το Γενικό Δικαστήριο προσέθεσε ότι «το γεγονός ότι είναι δυνατόν να επιτραπεί σε άλλον οικονομικό φορέα να χρησιμοποιεί ένα σήμα το οποίο περιλαμβάνει τον όρο “burlington”, για προϊόντα παρόμοια με αυτά που διατίθενται προς πώληση εντός της εμπορικής στοάς στο Λονδίνο που ανήκει στη [νυν αναιρεσείουσα], δεν είναι ικανό, αυτό καθαυτό, να επηρεάσει, από πλευράς του μέσου καταναλωτή, την εμπορική ελκυστικότητα του χώρου αυτού».
- 83 Ωστόσο, η ως άνω διαπίστωση του Γενικού Δικαστηρίου, ακόμη και αν θεωρηθεί ότι ευσταθεί, δεν σχετίζεται άμεσα με καμία από τις τρεις περιπτώσεις προσβολής περί των οποίων γίνεται λόγος στο άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009. Οι περιπτώσεις αυτές δεν αφορούν «την εμπορική ελκυστικότητα» ενός χώρου προσδιοριζόμενου από προγενέστερο σήμα, αλλά την ύπαρξη κινδύνου η χωρίς νόμιμη αιτία χρήση του επίμαχου σήματος να προσπορίσει αθέμιτο όφελος αντλούμενο από τον διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη του ως άνω προγενέστερου σήματος ή να είναι βλαπτική για τον εν λόγω διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη.
- 84 Από όλες τις ανωτέρω σκέψεις προκύπτει ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν εκτίμησε τα αποδεικτικά στοιχεία που είχε προσκομίσει η Tulliallan Burlington προς στήριξη του αντλούμενου από το άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009 λόγου ανακοπής, με γνώμονα τα προβλεπόμενα από την εν λόγω διάταξη κριτήρια, και, ως εκ τούτου, υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο.
- 85 Επομένως, το δεύτερο σκέλος του πρώτου λόγου αναιρέσεως είναι βάσιμο. Κατά συνέπεια, χωρίς να είναι αναγκαίο να εξετασθεί το τρίτο σκέλος του πρώτου λόγου αναιρέσεως, ο λόγος αυτός πρέπει να γίνει δεκτός.

Επί του δευτέρου λόγου αναιρέσεως

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 86 Ο δεύτερος λόγος που προβλήθηκε προς στήριξη των αιτήσεων αναιρέσεως διαιρείται σε δύο σκέλη. Με το πρώτο σκέλος προβάλλεται προσβολή του δικαιώματος ακροάσεως και με το δεύτερο σκέλος προβάλλεται παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 4, του κανονισμού 207/2009, σχετικά με την αγωγή λόγω απατηλής χρήσεως διακριτικού σημείου.
- 87 Όσον αφορά το πρώτο σκέλος του δευτέρου λόγου αναιρέσεως, η Tulliallan Burlington τονίζει ότι το τμήμα ανακοπών εκτίμησε το κύρος των επίμαχων σημάτων μόνον επί τη βάσει του προγενέστερου σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης και υπό το πρίσμα του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009.
- 88 Η Tulliallan Burlington, όμως, η οποία είχε επίσης προβάλει λόγους ανακοπής στηριζόμενους στο άρθρο 8, παράγραφοι 1 και 4, του ως άνω κανονισμού, ενέμεινε στην υποστήριξη του συνόλου των προβληθέντων από αυτή λόγων ανακοπής ενώπιον του τετάρτου τμήματος προσφυγών. Το εν λόγω τμήμα προσφυγών, με το από 28 Σεπτεμβρίου 2015 έγγραφό του, εξέφρασε την πρόθεσή του να εξετάσει τις υποθέσεις και επί τη βάσει του προγενέστερου σήματος του Ηνωμένου Βασιλείου αριθ. 2314343, καλώντας τα μέρη να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους σχετικά με το σήμα αυτό, αλλά χωρίς να κάνει μνεία των λοιπών υπό εξέταση λόγων ούτε να καλέσει τα μέρη να υποβάλουν παρατηρήσεις επί κάποιου άλλου λόγου.

- 89 Επομένως, η Tulliallan Burlington προσάπτει στο Γενικό Δικαστήριο ότι δεν αναγνώρισε ότι το τέταρτο τμήμα προσφυγών έπρεπε να έχει καλέσει τα μέρη να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους ως προς το άρθρο 8, παράγραφος 4, του κανονισμού 207/2009. Με τη σκέψη 54 των αναιρεσιβαλλομένων αποφάσεων, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι το εν λόγω τέταρτο τμήμα προσφυγών δεν ήταν υποχρεωμένο να ζητήσει από τα μέρη την υποβολή συμπληρωματικών παρατηρήσεων, πράγμα το οποίο, κατά την Tulliallan Burlington, ενέχει προσβολή του δικαιώματος ακροάσεως, εκτός εάν το εν λόγω τμήμα προσφυγών επρόκειτο να αποφανθεί μόνον επί του ζητήματος που αφορά το άρθρο 8, παράγραφος 5, του ως άνω κανονισμού.
- 90 Με το δεύτερο σκέλος του δευτέρου λόγου αναιρέσεως, η Tulliallan Burlington προσάπτει στο Γενικό Δικαστήριο ότι έκρινε, με τη σκέψη 62 των αναιρεσιβαλλομένων αποφάσεων, ότι η εν λόγω εταιρία δεν είχε αποδείξει ότι πληρούνταν οι προϋποθέσεις του άρθρου 8, παράγραφος 4, του κανονισμού 207/2009. Ειδικότερα, προσάπτει στο Γενικό Δικαστήριο ότι κατέληξε σε εσφαλμένα συμπεράσματα, λαμβανομένων υπόψη των αποδεικτικών στοιχείων που είχε στη διάθεσή του το τέταρτο τμήμα προσφυγών όσον αφορά την ύπαρξη φήμης των προγενέστερων σημάτων.
- 91 Το EUIPO και η Burlington Fashion ζητούν την απόρριψη του δευτέρου λόγου που προβλήθηκε προς στήριξη των αιτήσεων αναιρέσεως.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 92 Με το πρώτο σκέλος του δευτέρου λόγου αναιρέσεως, η Tulliallan Burlington προσάπτει στο Γενικό Δικαστήριο ότι προσέβαλε το δικαίωμα ακροάσεως της εν λόγω εταιρίας καθόσον δεν αναγνώρισε ότι το τέταρτο τμήμα προσφυγών έπρεπε να έχει καλέσει τα μέρη να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους ως προς το άρθρο 8, παράγραφος 4, του κανονισμού 207/2009 στο μέτρο που το εν λόγω τμήμα προσφυγών, αντιθέτως προς το τμήμα ανακοπών του EUIPO, σκόπευε να εξετάσει το ζήτημα αυτό.
- 93 Από το άρθρο 75 του κανονισμού 207/2009 προκύπτει ότι οι αποφάσεις του EUIPO μπορούν να στηρίζονται μόνο στους λόγους επί των οποίων οι διάδικοι είχαν τη δυνατότητα να λάβουν θέση. Η εν λόγω διάταξη προβλέπει το δικαίωμα ακροάσεως κατά τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO.
- 94 Το ως άνω δικαίωμα αφορά όλα τα πραγματικά ή νομικά στοιχεία στα οποία βασίζεται η πράξη που επέχει θέση αποφάσεως, αλλά δεν αφορά την τελική θέση την οποία προτίθεται να λάβει η διοίκηση (διάταξη της 8ης Σεπτεμβρίου 2015, DTL Corporación κατά ΓΕΕΑ, C-62/15 Ρ, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2015:568, σκέψη 45). Το ως άνω δικαίωμα δεν προϋποθέτει ούτε ότι το τμήμα προσφυγών του EUIPO υποχρεούται, πριν λάβει την τελική του θέση όσον αφορά την εκτίμηση των στοιχείων που προσκομίζουν οι διάδικοι, να τους παράσχει νέα δυνατότητα να διατυπώσουν τις απόψεις τους σχετικά με τα εν λόγω στοιχεία (απόφαση της 19ης Ιανουαρίου 2012, ΓΕΕΑ κατά Nike International, C-53/11 Ρ, EU:C:2012:27, σκέψη 53). Εξάλλου, ένας διάδικος, που προσκόμισε ο ίδιος τα επίμαχα πραγματικά και αποδεικτικά στοιχεία, ήταν, εξ ορισμού, πλήρως σε θέση να εκθέσει, επ' ευκαιρία της εν λόγω προσκομίσεως, τη σημασία που έχουν ενδεχομένως τα στοιχεία αυτά για την επίλυση της διαφοράς (διάταξη της 4ης Μαρτίου 2010, Kaul κατά ΓΕΕΑ, C-193/09 Ρ, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2010:121, σκέψη 66).
- 95 Εν προκειμένω, η ίδια η Tulliallan Burlington επικαλέσθηκε, ως έναν από τους λόγους των ανακοπών τις οποίες άσκησε, το άρθρο 8, παράγραφος 4, του κανονισμού 207/2009 και είχε τη δυνατότητα να προβάλλει συναφώς τα επιχειρήματα και τα αποδεικτικά στοιχεία που θεωρούσε κρίσιμα.
- 96 Πράγματι, το Γενικό Δικαστήριο επισήμανε, με τη σκέψη 53 των αναιρεσιβαλλομένων αποφάσεων, ότι από τον φάκελο της επίμαχης υποθέσεως προέκυπτε ότι, καθ' όλη τη διάρκεια της διαδικασίας ενώπιον των οργάνων του EUIPO, η Tulliallan Burlington είχε πράγματι τη δυνατότητα να υποβάλει τις παρατηρήσεις της. Η Tulliallan Burlington δεν αμφισβητεί τη διαπίστωση αυτή και αναγνωρίζει η ίδια, με τις αιτήσεις της αναιρέσεως, ότι, με τις από 20 Φεβρουαρίου 2014 παρατηρήσεις της, τις

οποίες κατέθεσε ενώπιον του τετάρτου τμήματος προσφυγών, είχε γνωστοποιήσει ότι ενέμενε στην υποστήριξη όλων των λόγων ανακοπής που είχε προβάλει, συμπεριλαμβανομένου εκείνου που στηριζόταν στο άρθρο 8, παράγραφος 4, του κανονισμού 207/2009.

- 97 Επιπλέον, όπως επισήμανε το Δικαστήριο με την απόφασή του της 13ης Μαρτίου 2007, ΓΕΕΑ κατά Kaul (C-29/05 P, EU:C:2007:162, σκέψη 57), το τμήμα προσφυγών, για να αποφανθεί επί της προσφυγής, καλείται να προβεί σε νέα πλήρη εξέταση της ουσίας της ανακοπής, τόσο από νομικής απόψεως όσο και ως προς τα πραγματικά περιστατικά. Επομένως, εν προκειμένω, το τμήμα προσφυγών όφειλε να προβεί σε νέα εξέταση όλων των λόγων ανακοπής που προέβαλε η Tulliallan Burlington, στους οποίους συγκαταλέγεται, μεταξύ άλλων, και ο αντλούμενος από το άρθρο 8, παράγραφος 4, του κανονισμού 207/2009 λόγος ανακοπής. Συνεπώς, η τελευταία αυτή εταιρία είχε τη δυνατότητα να προβάλει, με τις παρατηρήσεις της ενώπιον του τμήματος προσφυγών, κάθε πρόσθετο επιχείρημα που θεωρούσε κρίσιμο σε σχέση με αυτόν τον λόγο ανακοπής, χωρίς να είναι αναγκαίο να κληθεί ειδικώς προς τούτο από το τμήμα προσφυγών.
- 98 Επομένως, το Γενικό Δικαστήριο ορθώς έκρινε ότι δεν είναι δυνατόν να προσαφθεί στο τέταρτο τμήμα προσφυγών ότι δεν ζήτησε από τα μέρη την υποβολή συμπληρωματικών παρατηρήσεων επ' αυτού.
- 99 Συνεπώς, το πρώτο σκέλος του δευτέρου λόγου αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμο.
- 100 Με το δεύτερο σκέλος του δευτέρου λόγου αναιρέσεως, η Tulliallan Burlington προσάπτει στο Γενικό Δικαστήριο ότι υπέπεσε σε πλάνη εκτίμησης όσον αφορά τα αποδεικτικά στοιχεία τα οποία είχαν προσκομισθεί προς στήριξη της ανακοπής της που στηριζόταν στο άρθρο 8, παράγραφος 4, του κανονισμού 207/2009.
- 101 Κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, από το άρθρο 256, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ και από το άρθρο 58, πρώτο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης προκύπτει ότι η αίτηση αναιρέσεως περιορίζεται σε νομικά ζητήματα. Ως εκ τούτου, το Γενικό Δικαστήριο είναι το μόνο αρμόδιο να προβαίνει στη διαπίστωση και εκτίμηση των κρίσιμων πραγματικών περιστατικών και να εκτιμά τα αποδεικτικά στοιχεία. Επομένως, η εκτίμηση των εν λόγω πραγματικών περιστατικών και αποδεικτικών στοιχείων δεν αποτελεί, εκτός αν συντρέχει περίπτωση παραμορφώσεώς τους, νομικό ζήτημα υποκείμενο, αυτό καθαυτό, στον αναιρετικό έλεγχο του Δικαστηρίου (απόφαση της 13ης Νοεμβρίου 2019, Outsourcing Professional Services κατά EUIPO, C-528/18 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2019:961, σκέψη 47).
- 102 Εξάλλου, μια τέτοια παραμόρφωση πρέπει να προκύπτει προδήλως από τα στοιχεία της δικογραφίας, χωρίς να χρειάζεται να πραγματοποιηθεί νέα εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών και των αποδεικτικών στοιχείων. Στον αναιρεσιόντα εναπόκειται να αναφέρει επακριβώς τα στοιχεία τα οποία αυτός διατείνεται ότι παραμόρφωσε το Γενικό Δικαστήριο και να αποδείξει τα σφάλματα αναλύσεως τα οποία, κατ' αυτόν, οδήγησαν το Γενικό Δικαστήριο στην εν λόγω παραμόρφωση (απόφαση της 13ης Νοεμβρίου 2019, Outsourcing Professional Services κατά EUIPO, C-528/18 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2019:961, σκέψη 48).
- 103 Η Tulliallan Burlington υποστηρίζει, κατ' ουσίαν, ότι, αν το Γενικό Δικαστήριο είχε λάβει υπόψη τα προσκομισθέντα αποδεικτικά στοιχεία κατά τον τρόπο που αυτή προκρίνει, το εν λόγω δικαιοδοτικό όργανο θα κατέληγε στο συμπέρασμα ότι είχε αποδειχθεί η απατηλή χρήση διακριτικού σημείου. Διαπιστώνεται, όμως, ότι, με τα όσα υποστηρίζει η Tulliallan Burlington αρκείται στο να διατυπώσει επίκριση κατά της εκτίμησης περί τα πράγματα που περιέχεται στις αναιρεσιβαλλόμενες αποφάσεις, χωρίς να παρέχει κανένα στοιχείο που να αποδεικνύει ότι το Γενικό Δικαστήριο παραμόρφωσε, όπως διατείνεται η εν λόγω εταιρία, τα κρίσιμα πραγματικά περιστατικά ή αποδεικτικά στοιχεία.
- 104 Επομένως, το δεύτερο σκέλος του δευτέρου λόγου αναιρέσεως που προέβαλε η εν λόγω εταιρία πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτο.

- 105 Κατόπιν των ανωτέρω σκέψεων, ο δεύτερος λόγος που προβλήθηκε προς στήριξη των αιτήσεων αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί ως εν μέρει αβάσιμος και εν μέρει απαράδεκτος.

Επί του τρίτου λόγου αναιρέσεως

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 106 Ο τρίτος λόγος που προβλήθηκε προς στήριξη των αιτήσεων αναιρέσεως αντλείται από παραβάσεις του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009. Ο ως άνω λόγος αναιρέσεως διαιρείται σε τέσσερα σκέλη.
- 107 Με το πρώτο σκέλος του τρίτου λόγου αναιρέσεως, η Tulliallan Burlington υποστηρίζει ότι το Δικαστήριο έκρινε, με την απόφαση της 11ης Οκτωβρίου 2017, EUIPO κατά Cactus (C-501/15 P, EU:C:2017:750, σκέψη 48), ότι η απορρέουσα από την απόφαση Praktiker απαίτηση ότι ο αιτών την καταχώριση σήματος που αφορά υπηρεσίες λιανικής πώλησεως πρέπει να περιγράψει το είδος των προϊόντων τα οποία αφορούν οι υπηρεσίες αυτές δεν έχει εφαρμογή σε σήματα καταχωρισθέντα πριν από την έκδοση της αποφάσεως αυτής. Επιπλέον, η εν λόγω εταιρία υποστηρίζει ότι, σύμφωνα με την αρχή της ασφάλειας δικαίου, η νομολογία που διαμορφώθηκε με την απόφαση της 11ης Οκτωβρίου 2017, EUIPO κατά Cactus (C-501/15 P, EU:C:2017:750), επίσης θα πρέπει να έχει εφαρμογή στις αιτήσεις καταχωρίσεως σημάτων που είχαν δημοσιευθεί κατά την ημερομηνία εκδόσεως της αποφάσεως Praktiker καθώς και σε εκείνες που είχαν ήδη κατατεθεί αλλά χωρίς να ζητηθεί τροποποίηση εκ μέρους του EUIPO. Επομένως, κατά την αναιρεσεύουσα, η απόφαση Praktiker δεν έχει εφαρμογή σε κανένα από τα προγενέστερα σήματα, αντιθέτως προς ό,τι έκρινε το Γενικό Δικαστήριο με τις αναιρεσιβαλλόμενες αποφάσεις.
- 108 Με το δεύτερο σκέλος του τρίτου λόγου αναιρέσεως, η Tulliallan Burlington υποστηρίζει ότι, εν πάση περιπτώσει, το Γενικό Δικαστήριο προέβη σε εσφαλμένη ανάλυση της αποφάσεως Praktiker. Κατά την Tulliallan Burlington, το αντικείμενο της αποφάσεως εκείνης είναι πολύ περιορισμένο καθόσον η εν λόγω απόφαση αφορά ειδικώς μόνον τα προϊόντα με τα οποία σχετίζονται οι υπηρεσίες λιανικής πώλησεως και δεν μπορεί να έχει εφαρμογή σε σήματα που αφορούν υπηρεσίες εμπορικής στοάς.
- 109 Με το τρίτο σκέλος του τρίτου λόγου αναιρέσεως, η Tulliallan Burlington διατείνεται ότι, ακόμη και αν τα προγενέστερα σήματα ενέπιπταν πράγματι στο πεδίο εφαρμογής της αποφάσεως Praktiker, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη συνάγοντας ότι η απόφαση εκείνη απέκλειε κατ' ανάγκην οποιαδήποτε διαπίστωση ομοιότητας μεταξύ των σημείων. Συγκεκριμένα, κατά την Tulliallan Burlington, η εν λόγω απόφαση δεν επιβάλλει έναν τέτοιο περιορισμό, καθόσον παρέχει απλώς καθοδήγηση σχετικά με ένα είδος καταχωρίσεως το οποίο θα διευκόλυνε την ανάλυση της ομοιότητας που προκαλεί σύγχυση, αλλά δεν αποκλείει τον δικαιούχο ενός προγενέστερου σήματος από το να επικαλεσθεί την προστασία που προβλέπεται στο άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009 όσον αφορά μια μεταγενέστερη καταχώριση η οποία είναι όμοια σε βαθμό που να προκαλείται σύγχυση.
- 110 Με το τέταρτο σκέλος του τρίτου λόγου αναιρέσεως, η Tulliallan Burlington προβάλλει ότι το Γενικό Δικαστήριο, ερμηνεύοντας εσφαλμένως την απόφαση Praktiker, παρέλειψε να εκτιμήσει τον κίνδυνο συγχύσεως ή να αναπέμψει τις υποθέσεις στο τέταρτο τμήμα προσφυγών ώστε να εκτιμήσει εκείνο τον εν λόγω κίνδυνο.
- 111 Η Burlington Fashion θεωρεί ότι ο τρίτος λόγος αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό του.

- 112 Πρώτον, αντιθέτως προς ό,τι υποστηρίζει η Tulliallan Burlington, οι υπηρεσίες τις οποίες αφορούν τα προγενέστερα σήματα όντως εμπίπτουν στην κατηγορία των «υπηρεσιών λιανικής πωλήσεως». Κατά την Burlington Fashion, το Γενικό Δικαστήριο ορθώς έκρινε ότι οι υπηρεσίες αυτές ενέπιπταν στην ως άνω κατηγορία.
- 113 Δεύτερον, η απόφαση της 11ης Οκτωβρίου 2017, EUIPO κατά Cactus (C-501/15 Ρ, EU:C:2017:750), δεν παρέχει τη δυνατότητα να αναιρεθεί το συμπέρασμα του Γενικού Δικαστηρίου που εκτίθεται στη σκέψη 71 των αναιρεσιβαλλομένων αποφάσεων. Κατά την Burlington Fashion, αφενός, με την ως άνω απόφαση, το Δικαστήριο διευκρίνισε ότι η απόφαση Praktiker είχε εφαρμογή μόνο στα σήματα που είχαν καταχωρισθεί πριν από την ημερομηνία εκδόσεως της τελευταίας αυτής αποφάσεως, πράγμα που δεν συμβαίνει στην περίπτωση του προγενέστερου σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αφετέρου, έστω και αν η απόφαση Praktiker δεν είναι άμεσα εφαρμόσιμα στα τρία καταχωρισμένα στο Ηνωμένο Βασίλειο προγενέστερα σήματα, το Δικαστήριο επισήμανε με την απόφαση της 11ης Οκτωβρίου 2017, EUIPO κατά Cactus (C-501/15 Ρ, EU:C:2017:750), ότι έπρεπε να ληφθούν υπόψη οι αρχές της ασφάλειας δικαίου και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης.
- 114 Το EUIPO θεωρεί ότι ορισμένα επιχειρήματα που εντάσσονται στον τρίτο λόγο αναίρεσης είναι βάσιμα, αλλά μόνον όσον αφορά τα τρία καταχωρισμένα στο Ηνωμένο Βασίλειο προγενέστερα σήματα, εξαιρουμένου του προγενέστερου σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- 115 Αφενός, κατά το EUIPO, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο καθόσον εφάρμοσε την απόφαση Praktiker, ενώ η νομολογία που διαμορφώθηκε με την εν λόγω απόφαση δεν ασκεί επιρροή για την επίλυση των επίμαχων υποθέσεων σε σχέση με τα τρία προγενέστερα σήματα του Ηνωμένου Βασιλείου. Συναφώς, το EUIPO τονίζει ότι, με την απόφαση της 11ης Οκτωβρίου 2017, EUIPO κατά Cactus (C-501/15 Ρ, EU:C:2017:750), το Δικαστήριο έκρινε ότι από την απόφαση Praktiker προκύπτει ότι το εύρος της προστασίας σήματος που είχε καταχωρισθεί πριν από την έκδοση της εν λόγω αποφάσεως δεν επηρεάζεται από τη νομολογία που διαμορφώθηκε με την εν λόγω απόφαση στο μέτρο που η τελευταία αυτή απόφαση αφορά μόνο τις νέες αιτήσεις καταχωρίσεως.
- 116 Ως εκ τούτου, κατά την άποψη του EUIPO, το Δικαστήριο έχει αποκλείσει ρητώς οποιαδήποτε αναδρομικά αποτελέσματα της αποφάσεως Praktiker όσον αφορά τα σήματα που είχαν καταχωρισθεί πριν από την ημερομηνία εκδόσεως της εν λόγω αποφάσεως. Στις υπό κρίση υποθέσεις, τα τρία προγενέστερα σήματα του Ηνωμένου Βασιλείου είχαν καταχωρισθεί το 2003, δηλαδή πολύ πριν από την έκδοση της εν λόγω αποφάσεως που έλαβε χώρα στις 7 Ιουλίου 2005.
- 117 Οι διαπιστώσεις, όμως, στις οποίες κατέληξε το Γενικό Δικαστήριο με τις αναιρεσιβαλλόμενες αποφάσεις και οι οποίες αφορούν την ανομοιότητα των προϊόντων που προσδιορίζονται από τα επίμαχα σήματα και των υπηρεσιών εμπορικής στοάς στηρίζονται, κατά το EUIPO, στην εσφαλμένη παραδοχή ότι η νομολογία που διαμορφώθηκε με την απόφαση Praktiker έχει εφαρμογή εν προκειμένω.
- 118 Ως εκ τούτου, το EUIPO φρονεί ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο εφαρμόζοντας τη νομολογία που διαμορφώθηκε με την ως άνω απόφαση στα τρία προγενέστερα σήματα του Ηνωμένου Βασιλείου.
- 119 Αφετέρου, κατά το EUIPO, το Γενικό Δικαστήριο δεν έλαβε επίσης υπόψη τις αιτήσεις περί αποδείξεως της χρήσεως των τριών προγενέστερων σημάτων του Ηνωμένου Βασιλείου. Το EUIPO τονίζει, αρχικώς, ότι το τμήμα ανακοπών είχε κάνει δεκτές τις ανακοπές αποκλειστικώς επί τη βάση του προγενέστερου σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης και είχε εκτιμήσει ότι, για λόγους οικονομίας της διαδικασίας, δεν ήταν αναγκαία η εξέταση των αποδεικτικών στοιχείων περί χρήσεως που είχαν προσκομισθεί όσον αφορά τα εν λόγω τρία σήματα. Εν συνεχεία, το EUIPO επισημαίνει ότι το τέταρτο τμήμα προσφυγών, χωρίς να εξετάσει τις αιτήσεις περί αποδείξεως της εν λόγω χρήσεως, ακύρωσε τις αποφάσεις του τμήματος ανακοπών και απέρριψε τις ανακοπές, όσον αφορά το άρθρο 8,

παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009, διαπιστώνοντας, χωρίς να παράσχει διευκρινίσεις, ότι τα επίμαχα προϊόντα δεν ήταν παρόμοια με τις υπηρεσίες εμπορικής στοάς που εμπίπτουν στην κλάση 35, κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας.

- 120 Η εξέταση, όμως, των αιτήσεων περί αποδείξεως της χρήσεως θα είχε καταστήσει ενδεχομένως δυνατό τον προσδιορισμό των συγκεκριμένων προϊόντων τα οποία αφορούν οι «υπηρεσίες εμπορικής στοάς/υπηρεσία λιανικής πώλησεως», τις οποίες παρείχε η Tulliallan Burlington υπό το διακριτικό γνώρισμα των τριών προγενέστερων σημάτων του Ηνωμένου Βασιλείου. Κατά το EUIPO, το ακριβές περιεχόμενο των τριών αυτών προγενέστερων σημάτων θα μπορούσε να έχει προσδιορισθεί στο μέτρο που θα ήταν δυνατόν να προσδιορισθούν τα συγκεκριμένα προϊόντα τα οποία αφορούν οι υπηρεσίες εμπορικής στοάς. Τούτο προκύπτει, κατά την άποψη του EUIPO, τόσο από το άρθρο 42, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 207/2009 όσο και από την απόφαση της 11ης Οκτωβρίου 2017, EUIPO κατά Cactus (C-501/15 Ρ, EU:C:2017:750, σκέψη 50).
- 121 Επομένως, έχοντας παραλείψει να εξετάσει τα αποδεικτικά στοιχεία περί χρήσεως των τριών καταχωρισμένων στο Ηνωμένο Βασίλειο προγενέστερων σημάτων, ενώ ταυτοχρόνως απέρριψε τις προσφυγές που στηρίζονταν στο άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009 λόγω της ανομοιότητας των προϊόντων, το τέταρτο τμήμα προσφυγών υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, την οποία επίσης επανέλαβε το Γενικό Δικαστήριο, κατά την άποψη του EUIPO. Το EUIPO φρονεί, αντιθέτως, ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο όσον αφορά την εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως υπό το πρίσμα του προγενέστερου σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- 122 Το EUIPO ζητεί την απόρριψη των λοιπών επιχειρημάτων.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 123 Με τα επιμέρους σκέλη του τρίτου λόγου αναιρέσεως, τα οποία πρέπει να εξετασθούν από κοινού, η Tulliallan Burlington προσάπτει, κατ' ουσίαν, στο Γενικό Δικαστήριο ότι υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, καθόσον εσφαλμένως στηρίχθηκε στην απόφαση Praktiker προκειμένου να εκτιμήσει, με τη σκέψη 71 των αναιρεσιβαλλομένων αποφάσεων, ότι δεν ήταν δυνατόν να αποδειχθεί η ύπαρξη ομοιότητας ή συμπληρωματικού χαρακτήρα μεταξύ των υπηρεσιών τις οποίες αφορούν τα προγενέστερα σήματα και των προϊόντων τα οποία αφορούν τα επίμαχα σήματα.
- 124 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι, όσον αφορά τις υπηρεσίες λιανικής πώλησεως που εμπίπτουν στην κλάση 35, κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας, το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι σκοπός του λιανικού εμπορίου είναι η πώληση των προϊόντων στους καταναλωτές. Οι ενέργειες αυτές συνίστανται, μεταξύ άλλων, στην επιλογή μιας ποικιλίας προϊόντων με σκοπό την πώλησή τους και στην παροχή διαφόρων υπηρεσιών που αποβλέπουν στο να ωθήσουν τον καταναλωτή να συνάψει την εν λόγω πράξη (πρβλ. απόφαση Praktiker, σκέψη 34).
- 125 Επιπλέον, επισημαίνεται ότι η επεξηγηματική σημείωση σχετικά με την κλάση 35, κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας, διευκρινίζει ότι η κλάση αυτή περιλαμβάνει, ειδικότερα, συγκέντρωση, προς εξυπηρέτηση τρίτων, ποικιλίας εμπορευμάτων, εκτός της μεταφοράς αυτών, ώστε να έχουν οι πελάτες τη δυνατότητα να βλέπουν και να αγοράζουν με άνεση τα εμπορεύματα αυτά. Οι εν λόγω υπηρεσίες μπορούν να παρέχονται από καταστήματα λιανικού ή χονδρικού εμπορίου, μέσω αυτόματων πωλητών, μέσω καταλόγων πώλησεων δι' αλληλογραφίας ή με ηλεκτρονικά μέσα επικοινωνίας, όπως ιστοσελίδες ή τηλεοπτικά προγράμματα τηλεπωλήσεων.
- 126 Από την ως άνω επεξηγηματική σημείωση προκύπτει ότι η έννοια των «υπηρεσιών λιανικής πώλησεως» παραπέμπει σε τρία ουσιώδη χαρακτηριστικά, ήτοι, πρώτον, στο ότι οι υπηρεσίες αυτές έχουν ως σκοπό την πώληση αγαθών στους καταναλωτές, δεύτερον, στο ότι παρέχονται προς τον καταναλωτή προκειμένου να παρασχεθεί στον τελευταίο η δυνατότητα να βλέπει και να αγοράζει με άνεση τα εν λόγω αγαθά και, τρίτον, στο ότι παρέχονται για λογαριασμό τρίτων.

- 127 Επομένως, η έννοια των «υπηρεσιών λιανικής πωλήσεως» καλύπτει υπηρεσίες που απευθύνονται στον καταναλωτή και που συνίστανται, για λογαριασμό των εμπορικών επιχειρήσεων που κατέχουν καταστήματα μιας εμπορικής στοάς, στη συγκέντρωση διαφόρων προϊόντων σε ευρύ φάσμα καταστημάτων ώστε να έχει ο καταναλωτής τη δυνατότητα να βλέπει και να αγοράζει με άνεση τα εν λόγω προϊόντα καθώς και στην παροχή διαφόρων υπηρεσιών που είναι διαφορετικές από την πράξη της πωλήσεως και που αποβλέπουν στο να ωθήσουν τον εν λόγω καταναλωτή να αγοράσει τα πωλούμενα στα καταστήματα αυτά προϊόντα.
- 128 Από τις ανωτέρω σκέψεις προκύπτει ότι, όπως ορθώς έκρινε το Γενικό Δικαστήριο, με τη σκέψη 32 των αναιρεσιβαλλομένων αποφάσεων, η ερμηνεία στην οποία προέβη το Δικαστήριο, με τη σκέψη 34 της αποφάσεως *Praktiker*, δεν επιτρέπει να συναχθεί ότι οι υπηρεσίες που παρέχονται από τις εμπορικές στοές ή τα εμπορικά κέντρα αποκλείονται, εξ ορισμού, από το πεδίο εφαρμογής της έννοιας των «υπηρεσιών λιανικής πωλήσεως» που ορίζεται στην κλάση 35, κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας.
- 129 Το Γενικό Δικαστήριο ορθώς επισήμανε επίσης, με τη σκέψη 33 των αναιρεσιβαλλομένων αποφάσεων, ότι η ερμηνεία στην οποία προέβη το Δικαστήριο, με τη σκέψη 34 της αποφάσεως *Praktiker*, αντιτίθεται στην άποψη ότι οι υπηρεσίες εμπορικής στοάς περιορίζονται, κατ' ουσίαν, σε υπηρεσίες εκμίσθωσης και διαχείρισης ακινήτων. Πράγματι, το Γενικό Δικαστήριο επισημαίνει ότι η έννοια της «παροχής διαφόρων υπηρεσιών», όπως μνημονεύεται στην εν λόγω σκέψη της αποφάσεως *Praktiker*, περιλαμβάνει κατ' ανάγκην τις υπηρεσίες την παροχή των οποίων οργανώνει μια εμπορική στοά προκειμένου να διατηρηθεί η όλη ελκυστικότητα και τα πρακτικά πλεονεκτήματα ενός τέτοιου εμπορικού χώρου, δεδομένου ότι ο σκοπός συνίσταται στο να παρέχεται στους ενδιαφερόμενους για διάφορα προϊόντα πελάτες η δυνατότητα να βλέπουν και να αγοράζουν με άνεση τα εμπορεύματα αυτά από ευρύ φάσμα καταστημάτων.
- 130 Επομένως, το Γενικό Δικαστήριο ορθώς έκρινε, με τη σκέψη 34 των αναιρεσιβαλλομένων αποφάσεων, ότι η έννοια των «υπηρεσιών λιανικής πωλήσεως» περιλαμβάνει τις υπηρεσίες που παρέχονται από εμπορική στοά προς τον καταναλωτή προκειμένου να παρασχεθεί στον τελευταίο η δυνατότητα να βλέπει και να αγοράζει με άνεση τα εν λόγω αγαθά και προς όφελος των εμπορικών επιχειρήσεων που καταλαμβάνουν τον χώρο της οικείας στοάς.
- 131 Με τις σκέψεις 70 και 71 των αναιρεσιβαλλομένων αποφάσεων, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι, όσον αφορά τις υπηρεσίες που εμπίπτουν στην κλάση 35, κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας, ο δικαστής της Ένωσης έχει διευκρινίσει ότι, για τις υπηρεσίες λιανικής πωλήσεως, είναι αναγκαίο τα διατιθέμενα προς πώληση προϊόντα να προσδιορίζονται επακριβώς. Το Γενικό Δικαστήριο συνήγαγε εξ αυτού ότι η έλλειψη οποιασδήποτε σαφούς ενδείξεως όσον αφορά τα προϊόντα που μπορούν να διατίθενται προς πώληση εντός των διαφόρων καταστημάτων μιας εμπορικής στοάς, όπως η στοά *Burlington Arcade*, παρεμποδίζει κάθε συσχέτιση μεταξύ των τελευταίων και των προϊόντων του επίμαχου σήματος, δεδομένου ότι ο ορισμός που δίδεται, εν προκειμένω, από την *Tulliallan Burlington* σε σχέση με τα προϊόντα πολυτελείας δεν είναι επαρκής προκειμένου να διευκρινιστεί για ποια προϊόντα πρόκειται. Ως εκ τούτου, κατά το Γενικό Δικαστήριο, ελλείψει τέτοιας διευκρινίσεως, δεν είναι δυνατόν να αποδειχθεί η ύπαρξη ομοιότητας ή συμπληρωματικού χαρακτήρα μεταξύ των υπηρεσιών τις οποίες αφορούν τα προγενέστερα σήματα και των προϊόντων τα οποία αφορούν τα επίμαχα σήματα.
- 132 Συναφώς, επισημαίνεται ότι, το Δικαστήριο έχει κρίνει, βεβαίως, ότι, για την καταχώριση σήματος που να καλύπτει υπηρεσίες παρεχόμενες στο πλαίσιο του λιανικού εμπορίου, δεν είναι αναγκαίος ο συγκεκριμένος προσδιορισμός της υπηρεσίας ή των υπηρεσιών για τις οποίες ζητείται η εν λόγω καταχώριση, αλλά, αντιθέτως, πρέπει να απαιτείται από τον αιτούντα να προσδιορίζει τα προϊόντα ή τα είδη των προϊόντων για τα οποία παρέχονται οι υπηρεσίες αυτές (απόφαση *Praktiker*, σκέψεις 49 και 50).

- 133 Ωστόσο, αφενός, το Δικαστήριο έχει διευκρινίσει ότι η νομολογία της αποφάσεως Praktiker αφορά μόνο τις αιτήσεις καταχωρίσεως σημάτων και όχι την προστασία των σημάτων τα οποία είχαν καταχωρισθεί κατά την ημερομηνία εκδόσεως της αποφάσεως Praktiker (απόφαση της 11ης Οκτωβρίου 2017, EUIPO κατά Cactus, C-501/15 P, EU:C:2017:750, σκέψη 45). Στο μέτρο που, εν προκειμένω, τα τρία καταχωρισμένα στο Ηνωμένο Βασίλειο προγενέστερα σήματα της Tulliallan Burlington, τα οποία προβλήθηκαν από την τελευταία προς στήριξη της ανακοπής της, έχουν καταχωρισθεί πριν την ημερομηνία εκδόσεως της αποφάσεως Praktiker, η απορρέουσα από την απόφαση αυτή υποχρέωση δεν αφορούσε, εν πάση περιπτώσει, τα εν λόγω σήματα.
- 134 Αφετέρου, δεν είναι δυνατόν να συναχθεί από τις περιλαμβανόμενες στην απόφαση Praktiker εκτιμήσεις που μνημονεύονται στη σκέψη 132 της παρούσας αποφάσεως ότι, όταν ένα σήμα που αφορά τις υπηρεσίες λιανικής πωλήσεως και έχει καταχωρισθεί μετά την έκδοση της αποφάσεως Praktiker, προβάλλεται προς στήριξη του λόγου ανακοπής του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009, αυτός ο λόγος ανακοπής μπορεί εκ προοιμίου να απορρίπτεται, απλώς και μόνον με την προβολή της ελλείψεως οποιασδήποτε σαφούς ενδείξεως όσον αφορά τα προϊόντα τα οποία ενδέχεται να αφορούν οι καλυπτόμενες από το προγενέστερο σήμα υπηρεσίες λιανικής πωλήσεως.
- 135 Μια τέτοια προσέγγιση θα ισοδυναμούσε με άρνηση να αναγνωριστεί η δυνατότητα επικλήσεως, στο πλαίσιο της ανακοπής, του προγενέστερου σήματος για να εμποδιστεί η καταχώριση πανομοιότυπου ή παρόμοιου σήματος για παρόμοια προϊόντα ή υπηρεσίες και, κατά συνέπεια, με άρνηση να αναγνωριστεί στο προγενέστερο σήμα οποιοσδήποτε διακριτικός χαρακτήρας, παρότι το σήμα αυτό εξακολουθεί να είναι καταχωρισμένο και δεν έχει κηρυχθεί άκυρο για κάποιον από τους λόγους που προβλέπει ο κανονισμός 207/2009.
- 136 Εξάλλου, όπως επισημαίνει, κατ' ουσίαν, το EUIPO, είναι δυνατόν, μέσω αιτήσεως περί προσκομίσεως αποδείξεως της ουσιαστικής χρήσεως του προγενέστερου σήματος, κατά την έννοια του άρθρου 42, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009, να προσδιορισθούν τα συγκεκριμένα προϊόντα τα οποία αφορούν οι υπηρεσίες για τις οποίες χρησιμοποιήθηκε το προγενέστερο σήμα και, ως εκ τούτου, κατ' εφαρμογήν της τελευταίας περιόδου της εν λόγω παραγράφου, να ληφθούν υπόψη, για τους σκοπούς της εξετάσεως της ανακοπής, μόνον τα προϊόντα αυτά.
- 137 Επομένως, από όλες τις ανωτέρω σκέψεις προκύπτει ότι το Γενικό Δικαστήριο, διαπιστώνοντας, με τη σκέψη 71 των αναιρεσιβαλλομένων αποφάσεων, ότι η έλλειψη οποιασδήποτε σαφούς ενδείξεως όσον αφορά τα προϊόντα που μπορούν να διατίθενται προς πώληση εντός των διαφόρων καταστημάτων μιας εμπορικής στοάς όπως αυτή την οποία αφορούν τα προγενέστερα σήματα παρεμπόδιζε κάθε συσχέτιση μεταξύ των τελευταίων και των προϊόντων τα οποία αφορούν τα επίμαχα σήματα, υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο. Συνεπώς, χωρίς να είναι αναγκαίο να εξετασθούν τα λοιπά επιχειρήματα της Tulliallan Burlington, ο τρίτος λόγος αναιρέσεως πρέπει να γίνει δεκτός.

Επί των πρωτόδικων προσφυγών

- 138 Κατά το άρθρο 61, πρώτο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σε περίπτωση αναιρέσεως της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου, το Δικαστήριο μπορεί να αποφανθεί το ίδιο οριστικά επί της διαφοράς, εφόσον είναι ώριμη προς εκδίκαση. Τούτο συμβαίνει εν προκειμένω στις τέσσερις υποθέσεις.
- 139 Με τον πρώτο λόγο της προσφυγής της που ασκήθηκε ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, η Tulliallan Burlington προσάπτει, κατ' ουσίαν, στο τέταρτο τμήμα προσφυγών ότι παρέβη το άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009.

- 140 Ειδικότερα, το τέταρτο τμήμα προσφυγών υπέπεσε, όπως υποστηρίχθηκε, σε πλάνη περί την ερμηνεία όσον αφορά την έννοια των «υπηρεσιών λιανικής πωλήσεως», η οποία προσδιορίζει ένα μέρος των υπηρεσιών που περιλαμβάνονται στην κλάση 35, κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας, και ως προς την οποία δεν είχε αποδειχθεί η φήμη των προγενέστερων σημάτων.
- 141 Εξάλλου, με τον τρίτο λόγο της ως άνω προσφυγής, η Tulliallan Burlington προσάπτει, κατ' ουσίαν, στο τέταρτο τμήμα προσφυγών ότι παρέβη το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009, για τον λόγο, ιδίως, ότι το τέταρτο τμήμα προσφυγών παρέλειψε να λάβει υπόψη το γεγονός ότι οι καταναλωτές τους οποίους αφορούν οι υπηρεσίες της εμπορικής στοάς της είναι οι ίδιοι με εκείνους τους οποίους αφορούν τα προϊόντα που καλύπτονται από τα επίμαχα σήματα.
- 142 Το τέταρτο τμήμα προσφυγών, με το σημείο 18 των επίδικων αποφάσεων, εκτίμησε ότι η δραστηριότητα της Tulliallan Burlington δεν σχετίζεται με δραστηριότητα λιανικής πωλήσεως και συνίσταται απλώς στην εκμίσθωση καταστημάτων και γραφείων εντός της εμπορικής στοάς της. Το εν λόγω τμήμα προσφυγών συνήγαγε εξ αυτού ότι η Tulliallan Burlington παρέχει μόνον υπηρεσίες διαχείρισεως ακινήτων στους πελάτες της και όχι υπηρεσίες λιανικής πωλήσεως.
- 143 Συναφώς, από τις σκέψεις 124 έως 127 της παρούσας αποφάσεως απορρέει ότι η έννοια των «υπηρεσιών λιανικής πωλήσεως» περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, τις υπηρεσίες που παρέχονται από εμπορική στοά προς τον καταναλωτή προκειμένου να παρασχεθεί στον τελευταίο η δυνατότητα να βλέπει και να αγοράζει με άνεση τα αγαθά και προς όφελος των εμπορικών επιχειρήσεων που καταλαμβάνουν τον χώρο της οικείας στοάς.
- 144 Από τα ανωτέρω συνάγεται ότι το τέταρτο τμήμα προσφυγών, υιοθετώντας έναν περιοριστικό ορισμό της έννοιας των «υπηρεσιών λιανικής πωλήσεως» και μη λαμβάνοντας υπόψη το ότι η Tulliallan Burlington παρείχε τέτοιες υπηρεσίες, υπέπεσε, αφενός, σε πλάνη περί το δίκαιο καθόσον περιόρισε υπερβολικά το περιεχόμενο της ως άνω έννοιας και, αφετέρου, δεν προέβη σε ορθό χαρακτηρισμό των πραγματικών στοιχείων.
- 145 Συνεπώς, πρέπει να γίνουν δεκτοί ο πρώτος και ο τρίτος λόγος των προσφυγών και να ακυρωθούν οι επίδικες αποφάσεις, χωρίς να είναι αναγκαίο να εξετασθούν οι λοιποί λόγοι των προσφυγών.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 146 Κατά το άρθρο 184, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, όταν η αίτηση αναιρέσεως γίνεται δεκτή και το Δικαστήριο κρίνει το ίδιο οριστικά τη διαφορά, αυτό αποφαινεται επί των εξόδων.
- 147 Κατά το άρθρο 138, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, το οποίο έχει εφαρμογή στην αναιρετική διαδικασία δυνάμει του άρθρου 184, παράγραφος 1, του εν λόγω Κανονισμού, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου.
- 148 Δεδομένου ότι η Tulliallan Burlington ζήτησε να καταδικαστούν το EUIPO και η Burlington Fashion στα δικαστικά έξοδα και ότι οι τελευταίοι ηττήθηκαν, πρέπει να καταδικαστούν στα δικαστικά έξοδά τους και, κατ' ισομοιρία, στα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Tulliallan Burlington όσον αφορά τόσο τις πρωτόδικες διαδικασίες στις υποθέσεις T-120/16 έως T-123/16 όσο και τις αναιρετικές διαδικασίες.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) αποφασίζει:

- 1) **Αναιρεί τις αποφάσεις του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 6ης Δεκεμβρίου 2017, Tulli Allan Burlington κατά EUIPO – Burlington Fashion (Burlington) (T-120/16, EU:T:2017:873), της 6ης Δεκεμβρίου 2017, Tulli Allan Burlington κατά EUIPO – Burlington Fashion (BURLINGTON THE ORIGINAL) (T-121/16, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2017:872), της 6ης Δεκεμβρίου 2017, Tulli Allan Burlington κατά EUIPO – Burlington Fashion (Burlington) (T-122/16, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2017:871), και της 6ης Δεκεμβρίου 2017, Tulli Allan Burlington κατά EUIPO – Burlington Fashion (BURLINGTON) (T-123/16, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2017:870).**
- 2) **Ακυρώνει τις αποφάσεις του τετάρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) της 11ης Ιανουαρίου 2016 (υποθέσεις R 94/2014-4, R 2501/2013-4, R 2409/2013-4 και R 1635/2013-4), σχετικά με τέσσερις διαδικασίες ανακοπής μεταξύ της Tulli Allan Burlington Ltd και της Burlington Fashion GmbH.**
- 3) **Η Burlington Fashion GmbH και το Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) φέρουν, πέραν των δικαστικών εξόδων τους, και τα έξοδα, κατ' ισομοιρία, στα οποία υποβλήθηκε η Tulli Allan Burlington Ltd όσον αφορά τόσο τις πρωτόδικες διαδικασίες στις υποθέσεις T-120/16 έως T-123/16 όσο και τις αναίρετικές διαδικασίες.**

(υπογραφές)